

Το Σύνταγμα της
Ισλαμικής Δημοκρατίας του

Ιράν

**Στο Όνομα του Οικτίρμονος και
Ελεήμονος Θεού**

Το Σύνταγμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν

ALHODA
International Publication & Distribution
2010

عنوان قراردادی : ایران . قانون اساسی (جمهوری اسلامی) . یونانی
عنوان و نام پدیدآور : Te sindaqma tis Islami kis demokratias to Iran.
مشخصات نشر : Tehran: Alhoda, 2010 = 1388.
مشخصات ظاهری : ۱۰۰ ص.
شابک : 978-964-439-447-8
وضعیت فهرست نویسی : فیپا
یادداشت : یونانی
موضوع : ایران -- قانون اساسی (جمهوری اسلامی)
رده بندی کنگره : ض ۱۳۸۸ ی ۸ / ۲۰۶۴/۵۱۳۶۸ KMH
رده بندی دیویی : ۳۴۲/۵۵۰۲۳
شماره کتابشناسی ملی : ۱۹۴۵۳۲۴

COPYRIGHT, 2010 by
ALHODA International Publication & Distribution

All rights reserved.
No Part of this book may be
reproduced in any form or by
any means, except brief quotation
for a review, without permission
in writing from the Publisher.

Το Σύνταγμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν

Number of Copies: 1000

First Edition: 2010

ISBN: 978-964-439-447-8

Distributed by:

ALHODA International Publication & Distribution

No.1924 Vali-e-Asr Ave.Tehran, I.R. of IRAN

Tel:+98-21-88897661 – 88895003

Fax:+98-2188895654

www.alhoda.ir

Email: info@alhoda.ir

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος του εκδότη	7
Εισαγωγή	13
Η γέννηση της εξέγερσης.....	14
Η ισλαμική διακυβέρνηση (Κυβέρνηση)	16
Η οργή του λαού	16
Το τίμημα που κατέβαλε ο λαός	17
Η μορφή της ισλαμικής διακυβέρνησης.....	18
Η παροσία του δίκαιου καθοδηγητή.....	20
Η οικονομία δεν είναι σκοπός είναι μέσον.....	21
Η γυναίκα στο Σύνταγμα.....	21
Ο Στρατός του Ισλάμ.....	22
Η δικαστική εξουσία κατά το Σύνταγμα.....	23
Η εκτελεστικής εξουσίας.....	23
Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας.....	24
Οι βουλευτές.....	24
Μέρος Πρώτον: Βασικές Διατάξεις	25
Μέρος Δεύτερο: Επίσημη γλώσσα, γραφή, ιστορία και σημαία της χώρας	33

Μέρος Τρίτο: Τα δικαιώματα του έθνους.....	35
Μέρος Τέταρτο: Οικονομικά και φορολογικά θέματα.....	42
Μέρος Πέμπτο: Το δικαίωμα της λαϊκής κυριαρχίας και οι αρμοδιότητες που στηρίζονται σε αυτό.....	49
Μέρος Έκτο: Νομοθετική εξουσία.....	51
Μέρος Έβδομο: Τα Συμβούλια.....	64
Μέρος όγδοο: Καθοδηγητής ή Συμβούλιο Καθοδηγητών.....	67
Μέρος Ένατο: Εκτελεστική Εξουσία.....	73
Μέρος Δέκατο: Εξωτερική πολιτική.....	86
Μέρος Ενδέκατο: Δικαστική εξουσία.....	88
Μέρος Δωδέκατο: Ραδιόφωνο Τηλεόραση.....	95
Μέρος Δέκατο τρίτο: Το Ανώτατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας.....	96
Μέρος Δέκατο τέταρτο: Αναθεώρηση του Συντάγματος.....	98

Πρόλογος του εκδότη

Το σύνταγμα είναι το σημαντικότερο νομικό κείμενο κάθε χώρας. Αποτελεί τον βασικό καθοδηγητή για τη θέσπιση των άλλων νόμων. Στο Σύνταγμα καταγράφεται η δομή του κράτους, η ιεραρχία και τα όρια της πολιτικής εξουσίας. Το Σύνταγμα προσδιορίζει και προστατεύει τα δικαιώματα των πολιτών .

Η ιδέα για την απόκτηση Συντάγματος γεννήθηκε στο Ιράν στα μέσα του 19ου αιώνα. Η περίοδος αυτή συμπίπτει περίπου στα μέσα της διακυβέρνησης της δυναστείας Γατζάρ (1783-1926), κατά την οποία η τυραννία και η καταπίεση κυριαρχούσε παντού και αποδυνάμωνε τα θεμέλια της κυβέρνησης. Το ίδιο διάστημα στην Ευρώπη γίνονταν μεγάλες αλλαγές. Οι Ιρανοί φοιτητές που σπούδαζαν στα ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια και γνώρισαν αυτές τις αλλαγές, όταν επέστρεψαν στην πατρίδα τους άρχισαν να διεκδικούν ορισμένες αλλαγές. Διαμόρφωσαν σιγά- σιγά μια μεσαία τάξη η οποία ζήτησε κοινωνικές ελευθερίες, ατομικά και πολιτικά δικαιώματα. Τότε άρχισε να διαμορφώνεται η δικαστική εξουσία. Μετά την δολοφονία του Σάχη Νασέρ Αλ Ντέιν το 1897 η δυναστεία Γατζάρ έφτασε στα πρόθυρα της

κατάρρευσης. Την εποχή της διακυβέρνησης του Σάχη Μοζαφέρ Αλ Ντέιν ο λαός του Ιράν εξεγέρθηκε και ζήτησε την αλλαγή του τυραννικού καθεστώτος που κυβερνούσε και την δημιουργία μιας ανεξάρτητης δικαιοσύνης. Μετά την εξάπλωση της εξέγερσης ο Σάχης αναγκάστηκε να δεχθεί μερικά από τα αιτήματα του λαού. Έτσι, το 1904 αποφάσισε να εκσυγχρονίσει τη δικαστική εξουσία. Η απόφαση, όμως, αυτή δεν ικανοποίησε το λαό, ο οποίος ήθελε να καθορίσει μόνος του τη μοίρα του. Ο Μοζαφέρ ενέκρινε τη σύσταση συμβουλευτικής Βουλής το 1905. Οι αποφάσεις της όμως, για να εφαρμοστούν έπρεπε να εγκριθούν από τον Σάχη. Ο λαός συνέχισε την εξέγερση του, γιατί δεν ικανοποιήθηκε από αυτή τη Βουλή. Τότε ο Σάχης αναγκάστηκε να εγκρίνει την εκλογή των βουλευτών από το λαό. Οι πρώτες εκλογές έγιναν την 29η Δεκεμβρίου του 1907. Οι βουλευτές που μετείχαν σε αυτή την Βουλή συνέταξαν το σύνταγμα της χώρας που αποτελούνταν από πέντε κεφάλαια και 51 άρθρα.

Ο Ρεζά Χαν με την υποστήριξη των ξένων δυνάμεων έκανε Πραξικόπημα το 1921 και όρισε τον εαυτό του πρωθυπουργό της χώρας. Τελικά, κατήργησε τη δυναστεία Γατζάρ και ίδρυσε τη δυναστεία των Πεχλεβί το 1926. Με την εδραίωση της δυναστείας των Πεχλεβί αυξήθηκε η τυραννία και η καταπίεση του λαού. Ο Σάχης Ρεζά και ο γιος του Μοχαμάντ Ρεζά έκαναν αυθαίρετες τροποποιήσεις στο Σύνταγμα για να επιβάλει τις αποφάσεις του στο λαό. Με τον τρόπο αυτό απέκτησε τη δυνατότητα να διαλύσει την εκλεγμένη Βουλή και τη Γερουσία .

Η αυταρχική διακυβέρνηση του Σάχη, η αύξηση της φτώχειας, οι παρεμβάσεις των ξένων στα εσωτερικά της χώρας,

η έκδοση νόμων ενάντια στην εθνική ταυτότητα και την ανεξαρτησία που έμοιαζαν με καθεστώς διομολογήσεων, η καταπολέμηση των θρησκευτικών πεποιθήσεων προκάλεσαν την οργή του λαού. Τότε ξεκίνησε ο αγώνας υπό την καθοδήγηση του Αγιατολλάχ Χομεϊνί .

Το καθεστώς Πεχλεβί εξόρισε τον Ιμάμη Χομεϊνί το 1964, πιστεύοντας ότι έτσι θα αποκεφάλιζε την εξέγερση και θα κατέπνιγε το κίνημα του λαού.

Ο Ιμάμης Χομεϊνί κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην πόλη Νατζάφ του Ιράκ, συνέχισε τη διδασκαλία και τα κηρύγματά του. Έγραφε βιβλία και άρθρα, στα οποία εξέφραζε τις απόψεις του για την ισλαμική διακυβέρνηση και τους ισλαμικούς νόμους, υπό την καθοδήγηση του φακίχ (ανώτατος θρησκευτικός ηγέτης), μέχρι την επανεμφάνιση του 12ου Ιμάμη, του Μεχντί. Τα έργα του αυτά μεταφράστηκαν σε πολλές γλώσσες. Οι μαθητές του Ιμάμη και διάφοροι επιστημονικοί κύκλοι σε όλες τις πόλεις του Ιράν, συνέχισαν τις δραστηριότητες τους εναντίον του καθεστώτος Πεχλεβί. Το αυταρχικό καθεστώς του Σάχη δεν δίσταζε να φυλακίζει, να εξορίζει και να σκοτώνει όλους όσους αντιστεκόταν, για να διατηρήσει την εξουσία του, την οποία υποστήριζαν και οι ξένες δυνάμεις. Ο αγώνας του λαού υπό την καθοδήγηση του Ιμάμη Χομεϊνί συνεχίστηκε μέχρι το 1979.

Τελικά, η Ισλαμική Επανάσταση νίκησε και κατέρρευσε οριστικά το μοναρχικό καθεστώς του Σάχη που κυβερνούσε επί αιώνες. Με το Δημοψήφισμα που έγινε την 1η Απριλίου του 1980 το 98,2% του λαού ενέκρινε την Ισλαμική διακυβέρνηση της χώρας .

Προετοιμασία του Συντάγματος

Ο λαός εξέλεξε στις 3 Αυγούστου του 1980, 73 άτομα, τα οποία συνέστησαν τη λεγόμενη "βουλή των εμπειρογνομόνων του Συντάγματος", για να προετοιμάσουν το σύνταγμα της χώρας .

Τα αποτελέσματα των εργασιών της Βουλής εγκρίθηκαν από το λαό με δημοψήφισμα που έγινε στις 2 και 3 Δεκεμβρίου 1980, με ποσοστό 99,5% .

Μετά από μια δεκαετία διαπιστώθηκαν ορισμένες ατέλειες του Συντάγματος. Έτσι, ο Ιμάμης Χομείνι συνέστησε ένα ειδικό συμβούλιο στις 24 Απριλίου 1989 και τους έδωσε την εντολή να αναθεωρήσουν οκτώ εδάφια του Συντάγματος. Ο λαός με δημοψήφισμα ενέκρινε με ποσοστό 97,38% τις αποφάσεις του Συμβουλίου στις 28 Ιουλίου 1989. Στο αναθεωρημένο σύνταγμα προστέθηκαν δυο κεφάλαια και ρυθμίστηκαν θέματα που αφορούν τον καθοδηγητή, την κεντρική διακυβέρνηση, τη λειτουργία της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, του Ραδιοφώνου και της Τηλεόρασης, τη σύσταση της Βουλής, τη δυνατότητα αναθεώρησης του Συντάγματος, το Ανώτατο Συμβούλιο για την προστασία των συμφερόντων της χώρας, το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας. Επίσης, η εθνική Βουλή μετονομάστηκε σε Ισλαμική Βουλή .

Χαρακτηριστικά του Συντάγματος

Το Σύνταγμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας αποτελείται από 14 Κεφάλαια και 177 άρθρα. Το Σύνταγμα ορίζει ότι πολίτευμα του Ιράν είναι η Ισλαμική Δημοκρατία, η οποία βασίζεται στην ισλαμική πίστη και στον βελαγιέτη φακίχ της χώρας. Η

διακυβέρνηση ασκείται με την ψήφο του λαού. Ηγέτης της χώρας είναι ο Καθοδηγητής, που είναι ο ανώτατος θρησκευτικός ηγέτης και εκλέγεται από το Συμβούλιο των εμπειρογνωμόνων.

Στην Ισλαμική Δημοκρατία οι εξουσίες είναι τρεις: Νομοθετική, Εκτελεστική και Δικαστική. Οι βουλευτές και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγονται από τον λαό. Το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος αποτελείται από ιερωμένους και νομομαθείς και εποπτεύει την συνταγματικότητα ή μη των νόμων .

Ο διεθνής εκδοτικός οίκος Αλ-χοντα αποφάσισε, με την ευκαιρία της επετείου των 30 χρόνων της νίκης της Ισλαμικής Επανάστασης, να μεταφράσει και να εκδώσει το κείμενο του Συντάγματος της ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν σε 30 γλώσσες. Με την προσφορά αυτή τα Πανεπιστήμια, νομικοί και νομικά κέντρα όλου του κόσμου και οι πολίτες όλων των χωρών θα έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν το Σύνταγμα του Ιράν και μέσω αυτού το πολιτικό σύστημα διακυβέρνησης της χώρας και τα δικαιώματα του λαού .

Αναμφισβήτητα στείλαμε με ολοφάνερες αποδείξεις τους Εκπροσώπους μας για να εδραιώσουν ένα καθεστώς που θα στηρίζεται στην ισότητα και τη δικαιοσύνη. Στείλαμε μαζί τους το Βιβλίο και τη Ζυγαριά¹

Εισαγωγή

Το Σύνταγμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν ερμηνεύει τους οικονομικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς θεσμούς της Ιρανικής κοινωνίας, με τις αρχές και τις διατάξεις του Ισλάμ. Και "αυτό" αντικατοπτρίζει την βαθιά επιθυμία των πιστών του Ισλάμ. Ο λαός μας επιθυμεί τώρα, κατά τη γέννηση αυτής της μεγάλης νίκης, να υλοποιήσει με όλη τη δύναμη της ψυχής του τη βασική επιθυμία που διαμορφώθηκε από τη φύση της Επανάστασης, τη μέθοδο του αγώνα και τα συντριπτικά και τελεσίδικα σλόγκαν που εκφράστηκαν από την αρχή μέχρι την τελική νίκη του μουσουλμανικού λαού του Ιράν .

Η επανάσταση αυτή διαφέρει από όλες όσες έχουν γίνει τον τελευταίο αιώνα στο Ιράν, γιατί είναι ισλαμική και στηρίζεται σε μία θρησκευτική θεωρία. Ο Μουσουλμανικός λαός του Ιράν αντιλήφθηκε ότι οι εξεγέρσεις για τη

1. Αλ-Σουρά 39

Συνταγματική μοναρχία ενάντια στην απολυταρχία, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εθνικοποίηση των πετρελαίων δεν απέδωσαν για ένα βασικό λόγο, δεν στηρίζονταν σε μια θεωρητική θρησκευτική βάση. Παρόλο ότι οι τελευταίες εξεγέρσεις έγιναν προς την κατεύθυνση της ισλαμικής σκέψης υπό την καθοδήγηση αγωνιστών ιερωμένων, αλλά για κάποιους λόγους παρέμειναν μακριά από τις γνήσιες ισλαμικές θέσεις. Κατά συνέπεια οι κινήσεις αυτές οδηγήθηκαν γρήγορα σε αμφιταλαντεύσεις. Τελικά, η ξύπνια διαίσθηση του λαού υπό την καθοδήγηση του Αγιατολλάχ Ιμάμ Χομεϊνί, αντιλήφθηκε την αναγκαιότητα της ακολουθίας ενός πραγματικού ισλαμικού κύκλου. Τη φορά αυτή οι ιερωμένοι που αγωνίζονται πάντα στις πρώτες γραμμές και οι συγγραφείς που είχαν ανεπτυγμένη συνείδηση του καθήκοντος, υπό την καθοδήγηση του Ιμάμη Χομεϊνί απέκτησαν μια νέα δυναμική. (Η έναρξη της εξέγερσης του ιρανικού λαού συμπίπτει με το 1382 Hicri-Kameri, 1341 Hicri Semsî) (το 1962 μ.Χ).

Η γέννηση της εξέγερσης

Ο Ιμάμης Χομεϊνί διαπίστωσε τα θεμέλια της τυραννικής μεθόδου διακυβέρνησης και εξέφρασε με δριμύτητα την αντίθεση του στο αμερικανικό σχέδιο, το οποίο ονομαζόταν "Λευκή επανάσταση" και σήμαινε ένα βήμα ακόμα προς την ενίσχυση της πολιτικής, πολιτιστικής και οικονομικής εξάρτησης του Ιράν από τον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό. Αυτό έγινε αιτία στην παλλαϊκή εξέγερση του λαού. Στη συνέχεια η μεγάλη και αιματηρή εξέγερση που έγινε τον Ιούνιο του 1963 διαπίστωσε και ενίσχυσε την ηγετική μορφή του Ιμάμη

Χομεινί. Η εξορία του μετά την έντονη διαμαρτυρία που εξέφρασε για τον επαίσχυντο νόμο των διομολογήσεων, δηλαδή την ετεροδικία των αμερικανών συμβούλων, ενίσχυσε τους ισχυρούς δεσμούς του Ιμάμη με το λαό. Οι Μουσουλμάνοι πολίτες κυρίως οι διανοούμενοι που είχαν συναίσθηση της ευθύνης τους και οι αγωνιστές ιερωμένοι έχτισαν τον αγώνα τους ανάμεσα στις φυλακές, στα βασανιστήρια και στις εκτελέσεις.²

Στο μεταξύ η συνειδητοποιημένη και υπεύθυνη μερίδα του πληθυσμού άρχισε τις προσπάθειες διαφωτισμού στα τζαμιά, στους επιστημονικούς κύκλους και στην Πανεπιστημιακή κοινότητα. Εμπνευσμένη, η ομάδα αυτή, από την γόνιμη και επαναστατική σχολή του Ισλάμ, κατέβαλε αδιάκοπες προσπάθειες για να εξυψώσει το ηθικό των πιστών στον αγώνα. Το αυταρχικό καθεστώς άρχισε να επιτίθεται βάνανουσα στην ιερατική Σχολή Φαιϊζιγέ, στα Πανεπιστήμια, σε όλες τις ενθουσιώδεις επαναστατικές εστίες για να πατάξει την εξέγερση. Με τον πιο αλύπητο και τερατώδες τρόπο προσπαθούσε να γλυτώσει από την οργή του εξεγερμένου λαού. Ο λαός μας κατέβαλε το αντίτιμο του αγώνα του με εκτελέσεις, με μεσαιωνικά βασανιστήρια, με μακρόχρονες φυλακίσεις. Η κραυγή «Αλλάχου εκμπέρ» (Μέγας είναι ο Θεός) αντηχούσε τις πρωινές ώρες στους χώρους των εκτελέσεων, στους δρόμους και στις αγορές όπου εκατοντάδες πιστές γυναίκες και άνδρες έχυναν το αίμα τους από εχθρικές σφαίρες, προσδίδοντας οφέλη στη συνέχιση της Ισλαμικής επανάστασης του Ιράν. Μηνύματα και δηλώσεις του

2. Χαντίς

Ιμάμη που εκδίδονταν με διάφορες αφορμές πρόσθεταν βαρύτητα και πάθος στον αγώνα των πιστών.

Η ισλαμική διακυβέρνηση (Κυβέρνηση)

Στην αποκορύφωση της καταπίεσης και της τυραννίας του αυταρχικού καθεστώτος, η σκέψη της ισλαμικής διακυβέρνησης που στηρίζεται στην αρχή του βελαγιατέ φακή (ανώτατος κληρικός, καθοδηγητής), την οποία ανακοίνωσε ο Ιμάμης Χομεϊνί, πρόσφερε στον λαό ένα συγκεκριμένο, λαμπερό σκοπό. Ανοίγοντας τον αληθινό δρόμο των Μουσουλμάνων αγωνιστών ενίσχυσε και επέκτεινε τις προσπάθειες τους στο εσωτερικό και εξωτερικό.

Η εξέγερση συνεχίστηκε σε αυτή την κατεύθυνση. Οι πιέσεις και η τυραννία που αυξανόταν μέρα με την ημέρα στη χώρα, η οργή και η δυσαρέσκεια του λαού είχαν σαν αποτέλεσμα να κλονίσουν τα στηρίγματα της εξουσίας του καθεστώτος. Οι απελπισμένοι άρχοντες του καθεστώτος αναγκάστηκαν, για να κατευνάσουν την οργή του λαού να επιφέρουν δήθεν ελευθερίες και να περιορίσουν τις καταπιέσεις. Με τον τρόπο αυτό νόμισαν ότι άνοιγαν μια ασφαλή πορτούλα για την αναπόφευκτη πτώση τους. Αλλά ο λαός που είχε πάρει συνειδητά τις οριστικές αποφάσεις του ξεκίνησε υπό την σταθερή καθοδήγηση του Ιμάμη, σαν ένα σώμα, την εξέγερση του.

Η οργή του λαού

Το κυρίαρχο καθεστώς δημοσίευσε ένα προσβλητικό γράμμα το 1978 για τους θεολόγους και κυρίως για το αξίωμα του Ιμάμη Χομεϊνί. Αυτή η ενέργεια επιτάχυνε το κίνημα και

προκάλεσε έκρηξη της οργής του λαού σε όλη τη χώρα. Το καθεστώς προσπάθησε να πνίξει στο αίμα και να συνθλίψει την εξέγερση του λαού που έμοιαζε με έκρηξη ηφαιστείου. Η συμπεριφορά του όμως αυτή επιτάχυνε την κυκλοφορία του αίματος στις φλέβες των πολιτών. Οι επιμνημόσυνες δεήσεις των επτά και των σαράντα ημερών για τα ηρωικά θύματα του αγώνα δυνάμωναν τον παλμό της εξέγερσης και προσέδιδαν νέα δυναμική στην ομαδική εξέγερση. Οι υπάλληλοι όλων των δημοσίων υπηρεσιών εγκατέλειψαν τις δουλειές τους και βγήκαν στους δρόμους, συμμετείχαν στις διαδηλώσεις και συνέβαλαν στην εξέγερση. Πολιτικοί, θρησκευτικοί παράγοντες, άνθρωποι από όλες τις κοινωνικές ομάδες, άνδρες και γυναίκες συνέβαλαν καθοριστικά σε αυτό τον αγώνα. Ιδιαίτερα η συμμετοχή των γυναικών σε όλες τις φάσεις του ιερού αγώνα ήταν έκδηλη. Εικόνες που έδειχναν τις γυναίκες με τα μωρά στην αγκαλιά να ορμούν μπροστά στις κάνες των όπλων στις πλατείες και τους δρόμους, φανέρωναν τη μαζική και καθοριστική συμμετοχή των γυναικών σε αυτό τον αγώνα.

Το τίμημα που κατέβαλε ο λαός

Το δενδράκι της Επανάστασης απέδωσε τελικά τους καρπούς του μετά από συστηματικό και συνεχή αγώνα ενός και πλέον έτους, με την ευλογία του αίματος των 60.000 ηρωικών μαρτύρων του αγώνα, με τους εκατό χιλιάδες τραυματίες και αναπήρους, καθώς και την οικονομική ζημιά μερικών δισεκατομμυρίων, ανάμεσα στις κραυγές «ανεξαρτησία, ελευθερία, ισλαμική διακυβέρνηση». Αυτή η ευγενική και ενθουσιώδης αλλαγή βασισμένη στην πίστη,

στην ενότητα και στην αδιαφιλονίκητη καθοδήγηση και την αυτοθυσία του λαού κατάφερε να καταστρέψει τα σχέδια των ιμπεριαλιστών και σηματοδότησε την έναρξη μιας νέας φάσης λαϊκής εξέγερσης αυτού του είδους, πέρα από τις γνωστές μέχρι τότε επαναστάσεις.

Η 10η και η 11η Φεβρουαρίου 1979 ήταν οι ημέρες που γκρέμισαν τα θεμέλια της μοναρχίας του Σάχη, τερμάτισαν την τυραννία στο εσωτερικό της χώρας και διέλυσαν την κυριαρχία των ξένων που στηρίζονταν σε αυτήν. Η μεγάλη νίκη έστειλε στον μουσουλμανικό λαό το χαρμόσυνο μήνυμα της γέννησης της ισλαμικής διακυβέρνησης που επιθυμούσε από παλιά ο λαός του Ιράν.

Σύσσωμος ο λαός του Ιράν με τη συμμετοχή των ιερωμένων και του καθοδηγητή, ανακοίνωσε με δημοψήφισμα την βούληση του για την ίδρυση της Ισλαμικής Δημοκρατίας. Ενέκρινε με ποσοστό 98% τη δημιουργία της Ισλαμικής Δημοκρατίας.

Τώρα το Σύνταγμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, με την ιδιότητα του κήρυκα των πολιτικών, κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών θεσμών και των σχέσεων τους με την κοινωνία, πρέπει να γίνει ο δείκτης του νέου συστήματος διακυβέρνησης της χώρας και της έννομης τάξης που ιδρύθηκε πάνω στα ερείπια του καθεστώτος του Σάχη και ανοίγει το δρόμο για την ενίσχυση των θεμελίων της Ισλαμικής διακυβέρνησης.

Η μορφή της ισλαμικής διακυβέρνησης

Από την σκοπιά του Ισλάμ, η εξουσία δεν είναι κάτι που διαμορφώνεται από την κυριαρχία μιας κοινωνικής ομάδας, ή

ενός τυράννου, αλλά από την συγκεκριμενοποίηση του πολιτικού οράματος ενός λαού που έχει συναίσθηση της πίστης και της ενότητας. Οργανώνεται με γνώμονα την επίτευξη του τελικού στόχου που είναι να φτάσει κανείς στο Θεό, παρά τις διακυμάνσεις της πίστης και της σκέψης. Ο λαός μας στη δίνη της επανάστασης του εξαγνίστηκε από τη σκόνη και τη σκουριά του καθεστώτος του Σάχη, ξέπλυνε την ουσία του από τα απόβλητα των ξένων ιδεών και στράφηκε προς την ισλαμική θεώρηση του κόσμου και αποφάσισε να ιδρύσει την δική του πρότυπη μορφή διακυβέρνησης στα πλαίσια του Ισλάμ.

Καθήκον του Συντάγματος είναι να δώσει υπόσταση στα θεμέλια των ιδανικών της επανάστασης και να εξασφαλίσει την ανάπτυξη των ύψιστων και οικουμενικών αξιών του Ισλάμ. Με βάση αυτά πρέπει να κατορθώσει να ενσαρκώσει τη νίκη όλων των καταπιεσμένων και λαμβάνοντας υπόψη το αίτημα της επανάστασης και τις επιταγές του Ισλάμ να προετοιμάσει το κατάλληλο έδαφος στο εσωτερικό και στο εξωτερικό για τη διαιώνιση των αξιών του λαού. Να προσπαθήσει επίσης να καλλιεργήσει και να αναπτύξει τις σχέσεις του Ιράν με τους άλλους μουσουλμανικούς λαούς και τα ισλαμικά κινήματα για να ανοίξει το δρόμο του ενός λαού. Να φτάσουν στο επιθυμητό επίπεδο όλες οι προσπάθειες των καταπιεσμένων και στερημένων λαών για την απόκτηση της ανεξαρτησίας τους.

Το Σύνταγμα, έχοντας υπόψη την ουσία της μεγάλης επανάστασης, αναλαμβάνει να εξαφανίσει κάθε είδους ιδεολογική, κοινωνική, οικονομική τυραννία και καταβάλλει προσπάθειες ώστε να αναθέσει στο λαό την εξουσία να

λαμβάνει αποφάσεις απομακρύνοντας τον από το σύστημα της απολυταρχίας.

Οι ευσεβείς επωμίζονται το βάρος της εξουσίας και της διακυβέρνησης.. Η εκτελεστική εξουσία κινείται στην τροχιά του Κορανίου και της Σουννά (Παραδόσεις). Κατά συνέπεια είναι αναπόφευκτη η επιτήρηση των έντιμων φακίχ (νομομαθείς) που έχουν συναίσθηση της ευθύνης τους . Αυτή είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση. Στόχος της πολιτικής οργάνωσης είναι να ετοιμάσει το κατάλληλο κλίμα που θα οδηγήσει τον άνθρωπο στην ωριμότητα να βαδίσει προς την θεία τάξη. (Να αποκτήσετε το ήθος του Θεού) και (Η επιστροφή είναι πάλι στον Θεό). Αυτό επιτυγχάνεται μόνο με την ενεργή συμμετοχή όλων των παραγόντων της κοινωνίας στο στάδιο αυτό της μεταρρύθμισης.

Το Σύνταγμα λαμβάνοντας υπόψη αυτό το στοιχείο, εξασφαλίζει τη συμμετοχή του κάθε ατόμου σε όλα τα επίπεδα λήψης αποφάσεων, έτσι ώστε να είναι ο καθένας υπεύθυνος στην προσπάθεια, για την απόκτηση της ωριμότητας και της εξύψωσης του ανθρώπου. Αυτό στην ουσία σημαίνει την υλοποίηση της εξουσίας των ικανών.

Η παροσία του δίκαιου καθοδηγητή

Βασιζόμενο στον vilayet-i emr (καθοδηγητή) και στην αρχή της συνεχούς άσκησης των καθηκόντων του ιμάμη, το Σύνταγμα, προετοιμάζει το απαραίτητο πλαίσιο για την πραγματοποίηση της καθοδήγησης του φακίχ (ανώτατος θρησκευτικός καθοδηγητής) που αναγνωρίζεται από τον λαό ως ηγέτης. (Η πορεία των εργασιών βρίσκεται στα χέρια έμπιστων ανθρώπων που έγιναν γνώστες του Θεού και

γνωρίζουν όσα Εκείνος επιτρέπει και όσα Εκείνος απαγορεύει). Με τον τρόπο αυτό προστατεύονται όλα τα όργανα για να μην απομακρύνονται από τα ισλαμικά τους καθήκοντα.

Η οικονομία δεν είναι σκοπός είναι μέσον

Η ουσία της ενίσχυσης των οικονομικών αξιών, κατά το στάδιο ωριμότητας των ανθρώπων, είναι η αντιμετώπιση των αναγκών. Δεν είναι, όπως συμβαίνει στα άλλα οικονομικά συστήματα, η συγκέντρωση πλούτο και η απληστία για την αύξηση του κέρδους. Στις σχολές του υλισμού βασικός στόχος είναι η οικονομία, για αυτό το λόγο κατά τα στάδια ακμής της, γίνεται παράγοντας καταστροφής και αφανισμού. Στο Ισλάμ, όμως, η οικονομία είναι ένα σκέτο μέσο. Δεν αναμένεται φυσικά τίποτα άλλο από το μέσο πέρα από το να είναι χρήσιμο για την υλοποίηση του σκοπού.

Από την άποψη αυτή το οικονομικό πρόγραμμα του Ισλάμ αποβλέπει στην προετοιμασία του κατάλληλου κλίματος για να αποκαλυφθεί η δημιουργικότητα των ανθρώπων σε διάφορους τομείς . Για τον λόγο αυτό υποχρέωση του ισλαμικού κράτους είναι να εξασφαλίσει ίσες ευκαιρίες και δουλειά σε όλους, και η κάλυψη των απαραίτητων αναγκών για τη συνέχιση της προόδου.

Η γυναίκα στο Σύνταγμα

Κατά τη διάρκεια του καθορισμού των κοινωνικών αρχών του Ισλάμ, οι ανθρώπινες δυνάμεις που μέχρι σήμερα πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στην ξένη εκμετάλλευση θα ξαναβρούν την ταυτότητά τους και θα αποκτήσουν τα

ανθρώπινα δικαιώματά τους. Είναι φυσικό ότι μέσα σε αυτό το πλαίσιο και οι γυναίκες που υπέστησαν την μεγαλύτερη τυραννία από το καθεστώς του Σάχη θα αποκτήσουν ευρύτερα δικαιώματα.

Η οικογένεια είναι η βασική κοινωνική μονάδα και η ουσιαστική εστία για την ωρίμανση και εξύψωση του ανθρώπου. Ένα από τα καθήκοντα του ισλαμικού κράτους είναι να εξασφαλίσει όλες τις δυνατότητες για την προετοιμασία του βασικού πλαισίου για την επίτευξη του στόχου που είναι η πίστη και η συμβίωση. Η γυναίκα με τη διαμόρφωση αυτού του είδους της οικογένειας θα παύσει να είναι αντικείμενο, με ροπή στην υπερκατανάλωση και μέσο για την προσφορά υπηρεσίας στους στόχους του ιμπεριαλισμού και θα αναλάβει πάλι το ύψιστο καθήκον της που είναι η μητρότητα. Η μορφωμένη γυναίκα θα είναι πρωτοπόρος σε όλες τις δραστηριότητες της ζωής, συναγωνίστρια των ανδρών και τελικά θα επωμιστεί μεγαλύτερες ευθύνες. Θα απολαμβάνει το σεβασμό της μεγάλης αξίας και υπεροχής που της αναγνωρίζει το Ισλάμ.

Ο Στρατός του Ισλάμ

Δίνεται ιδιαίτερη σημασία στο να είναι η πίστη και η διδαχή η αρχή και ο κανόνας για τον σχηματισμό και τον εξοπλισμό των αμυντικών δυνάμεων της χώρας. Για την ίδρυση του Στρατού του Ισλάμ και του Σώματος των Φρουρών της Επανάστασης τηρήθηκαν οι παραπάνω αρχές, έτσι οι δυνάμεις αυτές δεν αναλαμβάνουν μόνο την υποχρέωση της φύλαξης των συνόρων, αλλά και το καθήκον να πολεμήσουν για χάρη του Θεού και να διαδώσουν στον κόσμο το Νόμο του

Θεού. (Και εσείς ετοιμάστε δυνατά άλογα για αυτούς για να τρομοκρατήσουν τους εχθρούς του Θεού).

Η δικαστική εξουσία κατά το Σύνταγμα

Το θέμα της δικαστικής εξουσίας είναι ζωτικής σημασίας γιατί αποσκοπεί αφενός στην προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών μέσα στις γραμμές του Ισλάμ, αφετέρου έχει στόχο να παρεμποδίσει ενδεχόμενες παρεκτροπές που μπορεί να εμφανιστούν μέσα στους κόλπους των πιστών Μουσουλμάνων. Για αυτό προβλέφθηκε η οργάνωση μιας δικαστικής εξουσίας που θα απαρτίζεται από δίκαιους δικαστές (kaazi) που θα γνωρίζουν όλες τις λεπτομέρειες της ισλαμικής δικαιοσύνης. Η οργάνωση αυτή λόγω της ιδιαίτερης ευαισθησίας και της προσοχής που απαιτεί πρέπει να βρίσκεται μακριά από κάθε αρρωστημένο δεσμό και σχέσεις. (Εάν θα εξουσιάζετε τους ανθρώπους να το κάνετε με δικαιοσύνη).

Η εκτελεστικής εξουσίας

Η εκτελεστική εξουσία λόγω της δυναμικής της και με σκοπό να οδηγήσει την κοινωνία σε ένα επίπεδο δίκαιων σχέσεων ταυτισμένων πλήρως με τις διατάξεις του Ισλάμ, πρέπει να ανοίγει το δρόμο για το σχηματισμό μιας ισλαμικής κοινότητας. Κάθε τι που θα βλάψει ή θα πλήξει αυτό το στόχο είναι καταδικασμένο να απορριφθεί από την ισλαμική παράδοση. Η γραφειοκρατία που είναι προϊόν του τυραννικού καθεστώτος θα εκδιωχθεί ταχύτατα και θα δημιουργηθεί ένας διοικητικός μηχανισμός που θα έχει καλύτερη απόδοση, ταχύτερη εξυπηρέτηση και θα είναι καταλληλότερος.

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας

Τα μέσα Μαζικής Επικοινωνίας (Ραδιόφωνο/τηλεόραση) πρέπει να επωμιστούν το καθήκον της διάδοσης του ισλαμικού πολιτισμού. Επίσης, πρέπει να αξιοποιήσουν την αντιπαράθεση των διαφορετικών απόψεων με το σωστό τρόπο. Να αποφεύγουν με σχολαστικότητα τη μετάδοση καταστροφικών συνηθειών που βρίσκονται σε αντίθεση με το Ισλάμ.

Καθήκον και υποχρέωση όλων είναι να τηρούν τις διατάξεις αυτού του νόμου που έχει σαν στόχο τον σεβασμό του ανθρώπου και των ελευθεριών του, και ανοίγει το δρόμο της ωριμότητας και εξέλιξης του ατόμου. Οι ευσεβείς υπεύθυνοι των πιστών του Ισλάμ που γνωρίζουν καλά τη δουλειά τους με τους συνεχείς ελέγχους τους θα συμβάλουν στη δημιουργία μιας ισλαμικής κοινωνίας και ελπίζουν ότι θα γίνουν πρότυπο σε όλη την ανθρωπότητα.

Οι βουλευτές

Το Συμβούλιο των Εμπειρογνημόνων που απαρτίζεται από εκπροσώπους του λαού, εξέτασε το προσχέδιο που ετοίμασε η πολιτεία και όλες τις προτάσεις που υποβλήθηκαν από διάφορες κατηγορίες πολιτών και ολοκλήρωσε με τη βοήθεια του Θεού και την ευλογία του Προφήτη μας το Σύνταγμα που αποτελείται από 14 κεφάλαια και 177 εδάφια σύμφωνα με τους σκοπούς και τους στόχους που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

Μέρος Πρώτον

Βασικές Διατάξεις

Άρθρο 1

Μορφή του πολιτεύματος του Ιράν είναι Ισλαμική Δημοκρατία. Ο λαός του Ιράν μετά τη νικηφόρα επανάσταση που πραγματοποίησε υπό την ηγεσία του εκλεκτού Αγιατολλάχ Ιμάμ Χομείνι, πιστεύοντας απόλυτα στο σύστημα δίκαιας διακυβέρνησης που ορίζει το Ιερό Κοράνι, ψήφισε με ποσοστό 98,2% την Ισλαμική Δημοκρατία στις γενικές εκλογές που έγιναν στις 31 πορεία και 1 Απριλίου 1979 (11 και 12 Ferverdin 1358 Χιτζρί Σαμσί, 1 και 2 Cemadiyelevnel 1399 Χιτζρί Καμαρί.

Άρθρο 2

Η Ισλαμική Δημοκρατία είναι μια έννομη τάξης που στηρίζεται στις ακόλουθες αρχές της πίστης :

A-Ο Θεός είναι ένας και μοναδικός. Η εξουσία και η αρμοδιότητα για τη θέσπιση νόμων ανήκουν σε Εκείνον. Είναι αναγκαία η υποταγή στις εντολές Του .

B-Στην θεία αποκάλυψη και στο ρόλο της να εξαγγέλλει τους κανόνες Του .

Γ-Στην ανάσταση μετά τον θάνατο και στο δημιουργικό ρόλο της Συντέλειας στην εξέλιξη του ανθρώπου προς τον Θεό .

Δ-Στη δικαιοσύνη του Θεού στη δημιουργία και στη θέσπιση νόμων .

Ε-Στην αιωνιότητα των καθηκόντων του Ιμάμη και την ηγεσία του καθώς και στον ουσιαστικό ρόλο του για τη διαίωνιση της Επανάστασης .

Στ- Στην ύψιστη δόξα και αξία του ανθρώπου. Στις υποχρεώσεις που έχει ενώπιον του Θεού, αλλά και τις ελευθερίες που έχει :

1. Να κατέχει όλους τους όρους της νομολογίας
2. Να επωφελείται από τις επιστημονικές, τεχνικές γνώσεις και πρακτικές εμπειρίες
και να εργάζεται για να τις αναπτύξει ακόμα πιο πολύ .
3. Να αρνείται να ασκήσει ή να υποστεί οιαδήποτε τυραννία, να κυριαρχήσει δια
4. της βίας ή να αρνηθεί να υποκύψει σε άλλη κυριαρχία, γιατί μόνο έτσι θα καταφέρει να εδραιώσει τη δικαιοσύνη, την πολιτική, οικονομική, κοινωνική ανεξαρτησία και την εθνική ενότητα .

Άρθρο 3

Η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν για να επιτύχει τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 2, είναι αρμόδια να ασκήσει όλες τις δυνατότητες στα κάτωθι θέματα .

1. Να δημιουργήσει ένα κατάλληλο πλαίσιο για την ανάπτυξη των ηθικών αξιών που στηρίζονται στην πίστη και τη θεοσέβεια και να καταπολεμήσει όλες τις ανήθικες και κακές εκδηλώσεις.

2. Να αξιοποιήσει όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τον Τύπο με σωστό τρόπο για τον διαφωτισμό του λαού και την καλλιέργεια του σε κάθε τομέα .

3. Να εξασφαλίσει την δωρεά παιδεία-εκπαίδευση και γυμναστική αγωγή για όλους. Να διευκολύνει την Ανωτάτη εκπαίδευση και να την κάνει προσιτή σε όλους .

4. Να ιδρύσει ερευνητικά κέντρα. Να ενισχύσει το ερευνητικό και εφευρετικό πνεύμα για να γίνουν έρευνες στον επιστημονικό, τεχνικό, πολιτιστικό και ισλαμικό τομέα .

5. Εξαφανίζοντας ολότελα την αποικιοκρατία να παρεμποδίσει την παρέμβαση των ξένων και τις προσπάθειες διείσδυσης και επιρροής τους .

6. Να εξαλείψει κάθε είδος δικτατορική, απολυταρχική και μονοπωλιακή σκέψη διακυβέρνησης .

7. Να εξασφαλίσει την πολιτική και κοινωνική ελευθερία μέσα στα πλαίσια των νόμων .

8. Να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του λαού στον καθορισμό της μοίρας του στα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά ζητήματα .

9. Να προετοιμάσει δίκαιες συνθήκες στον υλικό και πνευματικό τομέα για όλους και να άρει τα άδικα προνόμια .

10. Να εγκαθιδρύσει μια υγιή διοικητική τάξη και να διαλύσει τους οργανισμούς που δεν είναι απαραίτητοι .

11. Να ενισχύσει τη γενική στρατιωτική εκπαίδευση και την εθνική άμυνα για να προστατεύσει την ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα και το ισλαμικό σύστημα .

12. Να εξασφαλίσει την ευημερία του λαού και να εξαλείψει τη φτώχεια. Να εξουδετερώσει κάθε είδους στερήσεις στους τομείς της διατροφής, στέγης, εργασίας και υγείας. Να επιβάλει ένα δίκαιο, υγιές οικονομικό καθεστώς, καθώς και την κοινωνική ασφάλεια σύμφωνα με τις επιταγές του Ισλάμ .

13. Να εξασφαλίσει ένα ικανοποιητικό επίπεδο ανάπτυξης της επιστήμης, της τεχνολογίας, της βιομηχανίας, της γεωργίας και του Στρατού, για την αυτάρκεια της χώρας .

14. Να εξασφαλίσει όλα τα δικαιώματα ανδρών και γυναικών, να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στα όργανα της δικαιοσύνης και να επιβάλει την ισονομία .

15. Να ενισχύσει και να διαδώσει την ισλαμική αδελφοσύνη και την αλληλεγγύη μεταξύ των πολιτών .

16. Να οργανώσει την εξωτερική πολιτική με βάση τη διδασκαλία του Ισλάμ και τις δεσμεύσεις της αδελφοσύνης μεταξύ των Μουσουλμάνων καθώς και της προστασίας όλων των καταπιεσμένων του κόσμου .

Άρθρο 4

Όλοι οι αστικοί, ποινικοί, οικονομικοί, φορολογικοί, διοικητικοί, πολιτιστικοί, στρατιωτικοί νόμοι και κανόνες να είναι σύμφωνοι με τις διατάξεις και τα μέτρα του Ισλάμ. Το άρθρο αυτό ισχύει στο σύνολο του Συντάγματος και σε όλους τους νόμους.

Οι νομομαθείς (φακιχ) του Συμβουλίου Εποπτείας είναι υπεύθυνοι να ελέγχουν αν τηρείται ή όχι αυτή η παράμετρος.

Άρθρο 5

Την περίοδο απουσίας του Ιμάμη Μεχντί (12ος Ιμάμης των Σιιτών) τα καθήκοντα του Ιμάμη των πιστών, στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, τα αναλαμβάνει βάσει του άρθρου 107, ένας φακίχ δίκαιος, θεοσεβούμενος, γνώστης των προβλημάτων της εποχής, γενναίος, νουνεχής, διαχειριστής .

Άρθρο 6

Στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν η διοίκηση της χώρας ασκείται με την ψήφο του λαού, όπως είναι η εκλογή του Πρόεδρου της Δημοκρατίας, των μελών του Εθνικού Κοινοβουλίου, ή ακόμα απευθείας με δημοψηφίσματα στις περιπτώσεις που προβλέπονται σε άλλα άρθρα .

Άρθρο 7

Σύμφωνα με την εντολή του Κορανίου: «Και για εκείνους που διευθετούν από κοινού τις υποθέσεις τους»³. «Να συμβουλευέστε μεταξύ σας και εκείνους στα θέματα Δουλειάς».⁴ Έτσι το Ισλαμικό Κοινοβούλιο, και τα περιφερειακά, νομαρχιακά, επαρχιακά, κοινοτικά, συνοικιακά συμβούλια αποτελούν τα κέντρα λήψης αποφάσεων και διοίκησης .

Ο νόμος αυτός αλλά και άλλοι νόμοι ρυθμίζουν τον τρόπο σύστασης των συμβουλίων, τη μορφή τους τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντά τους .

3. Αλ-Ιμράν 158

4. Αλ-Ζουμάρ 17-18

Άρθρο 8

Στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν κοινό καθήκον των πολιτών μεταξύ τους και έναντι του κράτους, αλλά και του κράτους έναντι των πολιτών είναι η πρόσκληση για αγαθοεργία, η επιβολή του καλού και η αποχή από όλα όσα απαγορεύει η θρησκεία. Νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις, τα όρια και τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνονται αυτά. Το Ιερό Κοράνι λέει: " Όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες καλούνται να κάνουν αγαθοεργίες και να αποφεύγουν τις κακές πράξεις. Για αυτούς υπάρχουν χαρμόσινα νέα. Διαβίβασε τα ευχάριστα νέα στους υπηρέτες Μου".⁵

Άρθρο 9

Στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν η ελευθερία, η ανεξαρτησία, η ενότητα και η εδαφική ακεραιότητα είναι ενιαίες και αδιαίρετες. Καθήκον του κράτους και όλων των μελών του έθνους είναι η προστασία τους. Κανένα άτομο ή ομάδα ή υπηρεσία δεν έχει δικαίωμα να βλάψει την πολιτική, πολιτιστική, οικονομική και στρατιωτική ανεξαρτησία του Ιράν με το πρόσχημα της ελευθερίας. Καμία υπηρεσία δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρέσει, έστω και με νόμο, τις νόμιμες ελευθερίες με πρόφαση την προστασία της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας .

5. Ανμπιγιά 93

Αρθρο 10

Επειδή η οικογένεια αποτελεί το θεμέλιο της ισλαμικής κοινωνίας όλοι οι νόμοι, οι διατάξεις και τα σχετικά προγράμματα πρέπει να διευκολύνουν τη σύσταση της οικογένειας, να προστατεύουν την ιερότητά της και να ενισχύουν τη σύσφιξη των οικογενειακών δεσμών σύμφωνα με τους κανόνες και την ηθική του Ισλάμ.

Αρθρο 11

«Στα αλήθεια αυτός είναι ο λαός σας, ένας λαός, Εγώ είμαι ο Θεός σας, για αυτό λατρέψτε Με».[4]Βάσει αυτού του εδαφίου όλοι οι Μουσουλμάνοι είναι ένας λαός. Η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν πρέπει να εφαρμόζει τη γενική πολιτική της στη βάση της φιλίας και της ενότητας όλων των μουσουλμανικών κρατών και να καταβάλει διαρκώς προσπάθειες για την πραγματοποίηση της ενότητας του ισλαμικού κόσμου στον πολιτικό, οικονομικό και πολιτιστικό τομέα.

Αρθρο 12

Επίσημη θρησκεία του Ιράν είναι το Ισλάμ δόγμα το Τζαφάρι Ασνα Ασαρί (12 Ιμάμης). Αυτή η αρχή δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει. Είναι καλοδεχούμενα και σεβαστά τα υπόλοιπα δόγματα του Ισλάμ Χαναφί, Σαφίη, Μαλικί, Χανπαλί, και Ζεϊντί. Τα μέλη αυτών των δογμάτων είναι ελεύθερα να τηρούν τις θρησκευτικές δοξασίες τους σύμφωνα με τους ιερούς τους κανόνες. Έχουν επίσημη εκπροσώπηση στη θρησκευτική

εκπαίδευση-διδασκαλία και στα δικαστήρια σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου. Στις περιοχές αρμοδιότητας των συμβουλίων όπου η πλειοψηφία ανήκει σε ένα από αυτά τα δόγματα οι συνοικιακές νομοθετικές ρυθμίσεις γίνονται με βάση αυτό το δόγμα υπό την προϋπόθεση της προστασίας των δικαιωμάτων εκείνων που ανήκουν σε άλλα δόγματα .

Άρθρο 13

Οι Ιρανοί Εβραίοι, οι Ζωροάστρες και οι Χριστιανοί αναγνωρίζονται μόνον ως θρησκευτικές μειονότητες. Μέσα στα πλαίσια των νόμων είναι ελεύθεροι να τελούν τις θρησκευτικές τους τελετές. Στα θέματα οικογενειακού δικαίου και θρησκευτικής εκπαίδευσης ενεργούν σύμφωνα με τις παραδόσεις τους .

Άρθρο 14

«Ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να φέρεσθε με καλοσύνη προς εκείνους που δεν πολέμησαν εναντίον σας, λόγω της θρησκείας σας, και δεν σας έδιωξαν από τα σπίτια σας, Ο Αλλάχ αγαπάει τους δίκαιους».[5] Βάσει αυτού του εδαφίου η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν και οι Μουσουλμάνοι πρέπει να επιδεικνύουν καλή συμπεριφορά έναντι των μη Μουσουλμάνων, να φέρονται με ισλαμική δικαιοσύνη και να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Το άρθρο αυτό ισχύει για εκείνους που δεν συνωμότησαν και δεν έκαναν την παραμικρή κίνηση εναντίον του Ισλάμ και της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν .

Μέρος Δεύτερο

Επίσημη γλώσσα, γραφή, ιστορία και σημαία της χώρας

Άρθρο 15

Επίσημη και κοινή γλώσσα και γραφή του λαού του Ιράν είναι τα Φαρσί. Τα επίσημα έγγραφα, η αλληλογραφία, τα κείμενα και τα σχολικά βιβλία πρέπει να γράφονται σε αυτή τη γλώσσα και με αυτή τη γραφή. Αλλά είναι ελεύθερη η αξιοποίηση των περιφερειακών γλωσσών στον Τύπο και στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας καθώς και η διδασκαλία της λογοτεχνίας αυτών των γλωσσών στα Σχολεία, παράλληλα με τα φαρσί .

Άρθρο 16

Επειδή η γλώσσα του Ιερού Κορανίου, της ισλαμικής επιστήμης και κουλτούρας είναι η αραβική και αυτή είναι στενά συνδεδεμένη με την περσική λογοτεχνία πρέπει να διδάσκεται μετά το Δημοτικό και μέχρι το τέλος της μέσης εκπαίδευσης .

Άρθρο 17

Η έναρξη της επίσημης χρονολογίας του κράτους είναι η Εγίρα. Ισχύει και το Εγίρα Σαμσί (ηλιακό) και το Εγίρα

καμαρί (σεληνιακό). Αλλά η λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών ρυθμίζεται με το Εγίρα Σαμσί. Η επίσημη αργία της εβδομάδας είναι η Παρασκευή .

Άρθρο 18

Η επίσημη σημαία του Ιράν έχει πράσινο, λευκό και κόκκινο χρώμα. Περιλαμβάνει το θυρεό της Ισλαμικής Δημοκρατίας και το σύμβολο Allah-u Ekber (Μέγας είναι ο Θεός).

Μέρος Τρίτο

Τα δικαιώματα του έθνους

Αρθρο 19

Οι πολίτες του Ιράν σε όποια φυλή και αν ανήκουν έχουν ίσα δικαιώματα. Η διαφορά γλώσσας, φυλής, χρώματος δεν αποτελεί αιτία καμίας διάκρισης.⁶

Αρθρο 20

Όλοι οι πολίτες του Ιράν (άνδρες και γυναίκες) προστατεύονται ισότιμα από τους νόμους. Επωφελούνται των ανθρωπίνων, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων εντός των ορίων του Ισλάμ .

Αρθρο 21

Το κράτος είναι υποχρεωμένο να εξασφαλίσει τα δικαιώματα των γυναικών, εντός των προβλεπομένων ορίων του Ισλάμ και να πράξει τα ακόλουθα :

1. Να δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη της προσωπικότητας των γυναικών και να αποκαταστήσει τα υλικά και πνευματικά τους δικαιώματα .

6. Αλ-Μουμταχανά 9

2. Να προστατεύει τις μητέρες (κυρίως την περίοδο της εγκυμοσύνης, του θηλασμού και μέχρι την ενηλικίωση των παιδιών της) και τα ορφανά παιδιά .

3. Να συστήσει τον κατάλληλο δικαστικό μηχανισμό για την ύπαρξη και τη διαίωνιση της οικογένειας .

4. Να συστήσει μια κοινωνική ασφάλεια και προστασία για τις χήρες, τις ηλικιωμένες και αυτές που δεν έχουν κανένα να τις φροντίσει .

5. Σε περιπτώσεις που δεν υπάρχουν νόμιμοι κηδεμόνες να δίνουν τα παιδιά σε ικανές και άξιες μητέρες για να αναλάβουν την κηδεμονία τους .

Αρθρο 22

Δεν επιτρέπεται η παραβίαση της ζωής, της περιουσίας, των δικαιωμάτων της κατοικίας και της εργασίας κανενός πέρα από των προβλεπόμενων από τους νόμους περιπτώσεων .

Αρθρο 23

Απαγορεύεται ο έλεγχος των θρησκευτικών πεποιθήσεων. Κανένας δεν μπορεί να υποβληθεί σε ανάκριση και να τιμωρηθεί για τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του .

Αρθρο 24

Καθένας είναι ελεύθερος να γράφει και να εκδίδει ό,τι θέλει υπό τον όρο να μην παραβιάζει τις αρχές του Ισλάμ και τα δικαιώματα των άλλων. Τις λεπτομέρειες αυτής της διάταξης τις προσδιορίζει ο νόμος .

Άρθρο 25

Απαγορεύεται, πέρα των προβλεπομένων από τους νόμους περιπτώσεων, ο έλεγχος της αλληλογραφίας, η καταγραφή και δημοσιοποίηση των τηλεφωνικών συνομιλιών, η αποκάλυψη του περιεχομένου των τηλεγραφημάτων και των φαξ, η λογοκρισία, η μη επίδοση των επιστολών, η υποκλοπή των συνομιλιών, εκτός από τις νόμιμες περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος .

Άρθρο 26

Είναι ελεύθερη η ίδρυση και λειτουργία κομμάτων, σωματείων, πολιτικών και επαγγελματικών συνδέσμων, ισλαμικών συλλόγων, καθώς και συλλόγων άλλων αναγνωρισμένων θρησκειών υπό την τον όρο ότι δεν θα δρουν εναντίον των αρχών της ανεξαρτησίας, της ελευθερίας, της εθνικής ενότητας, των ισλαμικών πεποιθήσεων και στις αρχές της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν. Δεν μπορεί να απαγορευτεί η συμμετοχή κανενός σε αυτά, όπως δεν μπορεί να πιεστεί κάποιος για να συμμετάσχει .

Άρθρο 27

Επιτρέπεται η διοργάνωση συγκεντρώσεων και πορειών υπό τον όρο να μην οπλοφορούν οι συμμετέχοντες και να μην παραβιάζονται οι αρχές του Ισλάμ .

Άρθρο 28

Ο καθένας έχει το δικαίωμα να επιλέξει όποιο επάγγελμα θέλει αρκεί αυτό να μην είναι εναντίον του Ισλάμ και του γενικού συμφέροντος της χώρας. Το

κράτος είναι υποχρεωμένο, έχοντας υπόψη του τις επαγγελματικές ανάγκες της κοινωνίας, να προσφέρει κατάλληλες συνθήκες για την εργασία όλων και την ενασχόληση τους με διάφορα επαγγέλματα .

Άρθρο 29

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να αποκτήσει κοινωνική ασφάλιση σε περιπτώσεις συνταξιοδότησης, ανεργίας, ανικανότητας προς εργασία, αναπηρίας, ορφάνιας, ατυχημάτων και καταστροφών, υγειονομική περίθαλψη και ιατρική φροντίδα. Το κράτος είναι υποχρεωμένο να ικανοποιήσει τις παραπάνω ανάγκες των πολιτών από τις εισφορές του λαού .

Άρθρο 30

Το κράτος είναι υποχρεωμένο να παρέχει δωρεάν παιδεία σε όλους τους πολίτες μέχρι το τέλος της μέσης εκπαίδευσης. Είναι υποχρεωμένο επίσης να προσφέρει τη δυνατότητα της δωρεάν ανωτάτης παιδείας μέχρι να φτάσει η χώρα σε επαρκές επίπεδο .

Άρθρο 31

Κάθε Ιρανός πολίτης και κάθε οικογένεια έχει δικαίωμα να αποκτήσει κατοικία ανάλογα με τις ανάγκες της. Το κράτος είναι υποχρεωμένο, λαμβάνοντας υπόψη τις προτεραιότητες, να εξασφαλίσει τη δυνατότητα εφαρμογής αυτού του άρθρου σε αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, κυρίως στους αγρότες και στους κατοίκους των χωριών .

Άρθρο 32

Κανένας δεν συλλαμβάνεται πέρα από τις περιπτώσεις και τον τρόπο που ρητά ορίζει ο νόμος. Σε περίπτωση σύλληψης κάποιου πρέπει εντός 24 ωρών να του επιδοθεί εγγράφως ο φάκελος του κατηγορητηρίου με τις ενδείξεις. Τα στοιχεία πρέπει να σταλούν αμέσως στο αρμόδιο δικαστήριο, για να ετοιμάσει την εκδίκαση της υπόθεσης. Όσοι παραβιάζουν αυτό το άρθρο τιμωρούνται από τους νόμους .

Άρθρο 33

Εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος κανένας δεν εκτοπίζεται από τον τόπο του. Ο καθένας επιλέγει ελεύθερα τον τόπο της κατοικίας του. Κανείς δεν μπορεί να εξαναγκαστεί να κατοικήσει σε συγκεκριμένο τόπο .

Άρθρο 34

Η άσκηση αγωγής είναι αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός. Κάθε άτομο μπορεί να προσφύγει στο αρμόδιο δικαστήριο για να διεκδικήσει το δίκαιο του. Όλοι οι πολίτες πρέπει να έχουν το δικαίωμα να φτάνουν σε αυτά τα δικαστήρια. Δεν μπορεί να απαγορευτεί σε κανέναν η προσφυγή στο δικαστήριο, στο οποίο έχει δικαίωμα να απευθυνθεί .

Άρθρο 35

Οι ενάγοντες και οι εναγόμενοι μπορούν να προσλάβουν δικηγόρους για να τους εκπροσώπους τους σε όλα τα δικαστήρια. Σε περίπτωση που δεν έχουν τη δυνατότητα να προσλάβουν εκπροσώπους, πρέπει να τους δίνεται η δυνατότητα να προσλαμβάνουν .

Άρθρο 36

Οι καταδικαστικές αποφάσεις εκδίδονται και εφαρμόζονται από τα δικαστήρια βάσει των διατάξεων των νόμων .

Άρθρο 37

Ισχύει το τεκμήριο αθωότητας. Κανένας δεν θεωρείται ένοχος εάν δεν υπάρχει τελεσίδικη δικαστική απόφαση .

Άρθρο 38

Απαγορεύεται κάθε είδος βασανιστηρίων για την ομολογία κάποιου και τη συγκέντρωση πληροφοριών. Απαγορεύεται εξαναγκασμός κάποιου να μαρτυρήσει, να ομολογήσει ή να ορκιστεί. Μία τέτοια μαρτυρία, ομολογία ή όρκος δεν είναι έγκυρη. Όσοι παραβιάζουν αυτό το άρθρο τιμωρούνται από το νόμο .

Άρθρο 39

Απαγορεύεται η προσβολή της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας των ατόμων που έχουν συλληφθεί, τελούν υπό κράτηση, έχουν φυλακιστεί ή οδηγηθεί στην εξορία. Η παράβαση τιμωρείται .

Άρθρο 40

Κανένας δεν μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα του σε βάρος άλλων ή κατά τρόπο που θα γίνει αιτία να θιγούν τα συμφέροντα της κοινωνίας .

Άρθρο 41

Φυσικό δικαίωμα κάθε Ιρανού είναι να είναι υπήκοος του Ιράν. Το κράτος δεν μπορεί να αφαιρέσει την

υπηκοότητα κανενός Ιρανού χωρίς τη θέληση του, ή χωρίς να αποκτήσει την υπηκοότητα άλλης χώρας .

Άρθρο 42

Ξένοι υπήκοοι μπορούν να αποκτήσουν την ιρανική υπηκοότητα όπως ορίζουν οι νόμοι. Η αφαίρεση της υπηκοότητας αυτών των ανθρώπων γίνεται μόνο με τη δική τους θέληση και την προϋπόθεση να αποκτήσουν την ιθαγένεια άλλης χώρας .

Μέρος Τέταρτο

Οικονομικά και φορολογικά θέματα

Άρθρο 43

Η Οικονομία της Ισλαμικής Δημοκρατίας, για να εξασφαλίσει την οικονομική ανεξαρτησία των πολιτών, να εξαλείψει τη φτώχεια και τις στερήσεις και για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των ανθρώπων, στο χρονοδιάγραμμα της ανάπτυξης, υπό την προϋπόθεση να προστατεύσει την ελευθερία των πολιτών, στηρίζεται στις ακόλουθες αρχές :

1. Εξασφάλιση των βασικών αναγκών: Να εξασφαλίσει τις ανάγκες στέγης, τροφής, ένδυσης, υγείας, νοσηλείας, παιδείας, εκπαίδευσης και σχηματισμού οικογένειας σε όλους .
2. Με σκοπό να επιτύχει την πλήρη προσφορά υπηρεσίας να προετοιμάσει τις κατάλληλες επαγγελματικές ευκαιρίες για όλους. Να εξασφαλίσει σε αυτούς που είναι ικανοί για εργασία αλλά δεν έχουν τα μέσα τη δυνατότητα να αποκτήσουν τα μέσα που χρειάζονται μέσω συνεταιρισμών, ή άτοκων δανείων και άλλων νόμιμων οδών. Αυτό δεν πρέπει αφενός να γίνει αιτία να κυκλοφορούν τα κεφάλαια στα χέρια

συγκεκριμένων προσώπων ή ειδικών ομάδων, αφετέρου να μην μετατρέψει το κράτος σε έναν ισχυρό, ανεξέλεγκτο εργοδότη. Η προσπάθεια αυτή πρέπει να γίνεται σε όλα τα στάδια της ανάπτυξης, έχοντας υπόψη τις ανάγκες στο γενικότερο σχεδιασμό της οικονομίας .

3. Πρέπει να ρυθμίσει το οικονομικό πρόγραμμα, έτσι ώστε, η μορφή, το περιεχόμενο και το ωράριο να προσφέρει τη δυνατότητα στους πολίτες, να μπορούν, παράλληλα με την άσκηση του επαγγέλματος τους, να αναπτύσσουν πνευματικές, πολιτικές, κοινωνικές δραστηριότητες και να συμμετέχουν ενεργά στη διοίκηση του κράτους και να καλλιεργούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις ικανότητες και τα προσόντα του .

4. Σεβόμενη την ελευθερία της επιλογής επαγγέλματος να μην εξαναγκάζει τους πολίτες να κάνουν μια συγκεκριμένη δουλειά και να παρεμποδίζει την απομύζηση της προσπάθειας του ενός από τον άλλον .

5. Να απαγορεύσει την αισχροκέρδεια, τις συναλλαγές με τόκο και όλα όσα απαγορεύει η θρησκεία .

6. Να απαγορεύει τις σπατάλες και τα περιττά έξοδα σε όλους τους τομείς της οικονομίας όπως είναι η παραγωγή, η κατανάλωση, η διανομή, οι επενδύσεις και η παροχή υπηρεσιών .

7. Να αξιοποιήσει την επιστήμη και την τεχνολογία. Να εκπαιδεύσει ειδικούς που είναι απαραίτητη για την διεύρυνση και ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας .

8. Να παρεμποδίσει την ίδρυση οικονομικής κυριαρχίας των ξένων στη χώρας .

9. Να εξασφαλίσει την επάρκεια αγαθών στον γεωργικό, κτηνοτροφικό και βιομηχανικό τομέα, ώστε να λυτρώσει τη χώρα από την εξάρτηση .

Άρθρο 44

Η οικονομία της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν στηρίζεται σε τρεις βασικούς πυλώνες καλά και σωστά σχεδιασμένους, τον δημόσιο τομέα, τους συνεταιρισμούς και τον ιδιωτικό τομέα .

Δημόσιος τομέας: Όλες οι μεγάλες βιομηχανικές μονάδες, η βαριά βιομηχανία, το εξωτερικό εμπόριο, τα ορυχεία και τα μεταλλεία, οι Τράπεζες, οι Ασφάλειες, η παραγωγή ενέργειας, τα φράγματα, η διαχείριση των υδάτινων πόρων, η Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, η Τηλεφωνία, Η τηλεγραφική υπηρεσία, οι αερομεταφορές, οι θαλάσσιες μεταφορές κ.α. αποτελούν κοινή περιουσία και βρίσκονται στα χέρια και τον έλεγχο του κράτους .

Συνεταιρισμοί: Περιλαμβάνει όλες τις εγκαταστάσεις και τις επιχειρήσεις που αφορούν την παραγωγή και τη διανομή των προϊόντων των χωριών και των πόλεων που ιδρύθηκαν σύμφωνα με τις αρχές του Ισλάμ .

Ιδιωτικός τομέας: Περιλαμβάνει τους τομείς γεωργίας, κτηνοτροφία, βιομηχανίας, εμπορίου, παροχής υπηρεσιών που συμπληρώνουν τις οικονομικές δραστηριότητες του δημοσίου και των συνεταιρισμών .

Το δικαίωμα ιδιοκτησίας στους τρεις αυτούς τομείς προστατεύεται από τους νόμους της Ισλαμικής Δημοκρατίας υπό τον όρο να εναρμονίζεται με τις

υπόλοιπες διατάξεις του Συντάγματος, να μην παραβιάζει τα όρια των κανόνων του Ισλάμ, να συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη και πρόοδο της χώρας και να μην βλάπτει τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Νόμοι ορίζουν τις προϋποθέσεις, τους όρους και τα περιθώρια αυτών των τριών τομέων .

Αρθρο 45

Τα αδέσποτα και τα εγκαταλελειμμένα ακίνητα, τα ορυχεία, οι θάλασσες, οι λίμνες, τα ποτάμια, τα βουνά, τα δάση, οι φυσικοί δρυμοί, τα βοσκοτόπια και όλα τα κοινά περιουσιακά στοιχεία, οι αδιάθετες κληρονομίες και τα αγαθά που πάρθηκαν πίσω από του σφετεριστές τελούν υπό τον έλεγχο του ισλαμικού κράτους και πρέπει να αξιοποιούνται προς όφελος όλων. Νόμος ορίζει τις λεπτομέρειες αξιοποίησης τους .

Αρθρο 46

Κάθε άτομο είναι κάτοχος των χρημάτων που απέκτησε με την εργασία του και των νόμιμων κερδών του. Κανένας με την πρόφαση της ιδιοκτησίας των κερδών και των αποδοχών του δεν μπορεί να παρεμποδίσει τους άλλους να εργαστούν ή να αποκομίσουν κέρδη .

Αρθρο 47

Η προσωπική περιουσία του καθενός που αποκτήθηκε με νόμιμους τρόπους είναι σεβαστή. Νόμοι ορίζουν λεπτομέρειες σχετικά με τις αρχές και τις προϋποθέσεις τους .

Άρθρο 48

Οι Νομοί και οι περιφέρειες πρέπει να επωφελούνται από το φυσικό πλούτο και τα εθνικά έσοδα. Δεν πρέπει να γίνονται διακρίσεις μεταξύ περιφερειών στις οικονομικές δραστηριότητες. Πρέπει να εξασφαλίζονται σε κάθε περιφέρεια τα κεφάλαια και οι απαιτούμενες δυνατότητες για να αναπτυχθεί καλύτερα σύμφωνα με τις ανάγκες της .

Άρθρο 49

Το κράτος απαγορεύει την τοκογλυφία, το σφετερισμό χρημάτων, τη δωροδοκία, τη ληστεία και τη χαρτοπαιξία. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για κακούς σκοπούς τα βακούφια, τα χέρσα εδάφη και όλα όσα ανήκουν στο σύνολο των πολιτών. Απαγορεύεται η λειτουργία κέντρων ακολασίας. Πρέπει, εάν διαπιστώνονται τέτοιες πράξεις, να αποδίδονται στον δικαιούχο τα χρήματα που κερδήθηκαν από αυτές τις παράνομες διαδικασίες και σε περίπτωση που δεν είναι γνωστός ο δικαιούχος τα χρήματα θα επιστρέφονται στο Θησαυροφυλάκιο. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται από το κράτος μετά από αυστηρό έλεγχο και όταν διαπιστωθεί παράβαση των κανόνων .

Άρθρο 50

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί καθήκον της Ισλαμικής Δημοκρατίας έναντι των πολιτών, για να αποκτήσει η σημερινή και οι επόμενες γενιές μια υγιή κοινωνική ανάπτυξη. Για αυτό απαγορεύονται οι

οικονομικές δραστηριότητες που θα μολύνουν το περιβάλλον και θα προκαλέσουν ανεπανόρθωτες ζημιές .

Αρθρο 51

Δεν επιτρέπεται η επιβολή φόρων πέρα από τις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος. Με νόμο ρυθμίζονται οι απαλλαγές και οι εκπτώσεις των φόρων .

Αρθρο 52

Ο Προϋπολογισμός του κράτους προετοιμάζεται από την κυβέρνηση σύμφωνα με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος. Υποβάλλεται για έλεγχο και έγκριση στο Ισλαμικό Κοινοβούλιο. Οποιοσδήποτε αλλαγές στα αριθμητικά στοιχεία του Προϋπολογισμού θα γίνουν με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος .

Αρθρο 53

Όλα τα έσοδα του κράτους συγκεντρώνονται στο γενικό λογιστήριο του κράτους. Όλες οι πληρωμές γίνονται βάσει εγκεκριμένων κονδυλίων όπως ορίζουν οι νόμοι .

Αρθρο 54

Το Λογιστήριο του κράτους τελεί απευθείας υπό τον έλεγχο της Ισλαμικής Βουλής. Η οργάνωση και η διοίκηση του Λογιστηρίου στην Τεχεράνη και στις περιφέρειες καθορίζεται με νόμο .

Αρθρο 55

Το Λογιστήριο ελέγχει όλους τους λογαριασμούς και τις εγκεκριμένες δαπάνες των υπουργείων των νομικών

προσώπων του δημοσίου, των δημοσίων επιχειρήσεων και όλων των φορέων που παίρνουν χρήματα από τον Προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων. Το Λογιστήριο υποβάλλει ετησίως την έκθεση του για την πορεία του Προϋπολογισμού, μαζί με τις εκτιμήσεις του στην Ισλαμική Βουλή. Οι πολίτες θα μπορούν να ενημερώνονται για το περιεχόμενο αυτής της έκθεσης .

Μέρος Πέμπτο

Το δικαίωμα της λαϊκής κυριαρχίας και οι αρμοδιότητες που στηρίζονται σε αυτό

Άρθρο 56

Κυρίαρχος του κόσμου και των ανθρώπων είναι ο Θεός. Ο Θεός είναι Εκείνος που καθιστά τον άνθρωπο κυρίαρχο της κοινωνικής μοίρας του. Κανένας δεν μπορεί να αφαιρέσει από τον άνθρωπο αυτό το θεϊκό δικαίωμά του, ούτε να το μεταβιβάσει σε άλλο άτομο ή ομάδα ατόμων. Ο λαός αξιοποιεί αυτό το δικαίωμα του με τους τρόπους που αναφέρονται στα επόμενα άρθρα .

Άρθρο 57

Τα όργανα που εκπροσωπούν την κυριαρχία στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν είναι η νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία. Αυτά βρίσκονται απευθείας υπό την εποπτεία του καθοδηγητή που είναι ο Ιμάμης του λαού .Τα όργανα αυτά είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους .

Άρθρο 58

Οι αρμοδιότητες των οργάνων της νομοθετικής εξουσίας ασκούνται μέσω της Ισλαμικής Βουλής που

απαρτίζεται από τους εκλεγμένους από το λαό βουλευτές. Οι νόμοι που επικυρώνονται από αυτή τη Βουλή στέλνονται μετά από τις διαδικασίες που προβλέπονται στα επόμενα άρθρα στα όργανα της εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας .

Άρθρο 59

Η αρμοδιότητα της νομοθετικής εξουσίας για πολύ σοβαρά οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά ζητήματα μπορεί να ασκηθεί απευθείας από το λαό με δημοψήφισμα. Το αίτημα για προσφυγή σε εκλογές πρέπει να εγκριθεί από τα δύο τρίτα της Ισλαμικής Βουλής .

Άρθρο 60

Η εκτελεστική εξουσία ασκείται από τον Πρόεδρο και τους υπουργούς, εκτός από τα ζητήματα που εμπíπτουν απευθείας με το νόμο αυτό στις αρμοδιότητες του καθοδηγητή .

Άρθρο 61

Η δικαστική εξουσία ασκείται μέσω των δικαστηρίων που ιδρύονται στα μέτρα του Ισλάμ. Τα δικαστήρια αυτά εξετάζουν τις υποθέσεις, εκδίδουν αποφάσεις, εφαρμόζουν τους γενικούς κανόνες δικαίου, επιβάλλουν τη δικαιοσύνη και εφαρμόζουν τις ποινές της υπέρτατης θεότητας .

Μέρος Έκτο

Νομοθετική εξουσία

♦ Η Ισλαμική Βουλή

Άρθρο 62

Η Ισλαμική Βουλή σχηματίζεται από τους βουλευτές που εκλέγονται απευθείας από το λαό με μυστική ψηφοφορία. Νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για αυτούς που ψηφίζουν και αυτούς που ψηφίζονται, καθώς και τον τρόπο εκλογής .

Άρθρο 63

Η διάρκεια της θητείας των μελών της Βουλής είναι τέσσερα χρόνια. Οι εκλογές κάθε περιόδου γίνονται πριν λήξη η θητεία του προηγούμενου συμβουλίου, για να μην μείνει ποτέ η χώρα χωρίς νομοθετικό όργανο .

Άρθρο 64

Ο αριθμός των μελών της Ισλαμικής Βουλής είναι 270 άτομα. Στον αριθμό αυτό μπορεί να προστεθούν είκοσι άτομα κάθε δεκαετία, λαμβάνοντας υπόψη τους ανθρωπιστικούς, πολιτικούς, γεωγραφικούς και άλλους παράγοντες αρχής γενομένης από τις εκλογές του

1989(1368). Οι Ζωροάστρες και οι Εβραίοι εκλέγουν από έναν βουλευτή, οι Ασσύριοι και οι Κελντανί Χριστιανοί συνολικά έναν βουλευτή, οι βόρειοι και οι νότιοι Αρμένιοι από έναν βουλευτή. Νόμος ορίζει τα όρια των εκλογικών περιφερειών και τον αριθμό των βουλευτών .

Άρθρο 65

Μετά τη διεξαγωγή των εκλογών η Ισλαμική Βουλή αποκτά επισημότητα με τη συμμετοχή των δύο τρίτων των μελών του στη συνέλευση. Η ψήφιση των προτάσεων και των νομοθετημάτων γίνονται βάσει του ισχύοντος κανονισμού εκτός των περιπτώσεων εκείνων που το σύνταγμα ορίζει αυξημένο ποσοστό. Για την έγκριση του κανονισμού απαιτείται η συναίνεση των δυο τρίτων των παρόντων βουλευτών .

Άρθρα 66

Ο Κανονισμός της Βουλής καθορίζει τον τρόπο εκλογής προέδρου και του προεδρείου της Βουλής, τον αριθμό των Επιτροπών, τη διάρκεια λειτουργίας τους, τις συνεδριάσεις και τον τρόπο εργασίας και λειτουργίας της .

Άρθρο 67

Οι βουλευτές στην πρώτη συνεδρίαση της Βουλής ορκίζονται και υπογράφουν το κείμενο της ορκωμοσίας τους. Ο όρκος είναι ο εξής :

Στο Όνομα του Οικτίρμονος και Ελεήμονος Θεού
Ορκίζομαι ενώπιον του Ιερού Κορανίου στον Παντοδύναμο Θεό να προστατεύσω το απαραβίαστο του

Ισλάμ, τις αρχές του ιρανικού λαού, της Ισλαμικής Επανάστασης και της Ισλαμικής Δημοκρατίας, να διαφυλάξω με την ιδιότητα του εκπροσώπου την υπηρεσία που μου εμπιστεύτηκε ο λαός, την οποία θα ασκήσω με δικαιοσύνη, κατά τη διάρκεια της θητείας μου να προστατεύσω τα καθήκοντα που μου εμπιστεύτηκαν και την θεοσέβεια, να έχω ως στόχο μου πάντα την ανεξαρτησία και την ανάπτυξη της χώρας, την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, θα αφιερώσω τον εαυτό μου στην υπηρεσία του λαού, στο γραπτό και προφορικό λόγο μου θα έχω πάντα υπόψη μου την ανεξαρτησία της χώρας, την ελευθερία των πολιτών και την προστασία των συμφερόντων τους. Δεσμεύομαι στην τιμή μου να τηρήσω όλα όσα υπόσχομαι .

Οι θρησκευτικές μειονότητες επαναλαμβάνουν τον ίδιο όρκο αναφέροντας το όνομα του ιερού τους βιβλίου. Οι βουλευτές που απουσιάζουν από την πρώτη συνεδρίαση πρέπει να τελέσουν αυτή την τελετή την πρώτη ημέρα της παρουσίας τους στη Βουλή .

Άρθρο 68

Σε περίπτωση πολέμου ή στρατιωτικής κατοχής της χώρας μπορεί με πρόταση του Προέδρου και την έγκριση των τριών τετάρτων των βουλευτών και την επικύρωση του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος να σταματήσει η διεξαγωγή εκλογών σε όλη τη χώρα ή στην περιοχή που τελεί υπό κατοχή. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να σχηματιστεί νέα Βουλή συνεχίζει τις εργασίες της η παλαιά .

Αρθρο 69

Οι συνεδριάσεις της Ισλαμικής Βουλής πρέπει να γίνονται δημόσια. Όλα τα πρακτικά ανακοινώνονται από το Ραδιόφωνο και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα του κράτους για να πληροφορούνται το περιεχόμενο των συνομιλιών οι πολίτες.

Σε περίπτωση ανάγκης, όταν επιβάλλεται για την ασφάλεια της χώρας η συνεδρίαση μπορεί να γίνει μυστική εάν το ζητήσει ο Πρόεδρος, ένας από τους υπουργούς ή δέκα βουλευτές.

Οι αποφάσεις των μυστικών συνεδριάσεων είναι έγκυρες όταν λαμβάνονται παρουσία του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος και ψηφίζονται από τα τρία τέταρτα του συνόλου των βουλευτών.

Τα πρακτικά και οι αποφάσεις αυτών των συνεδριάσεων αυτών πρέπει να δημοσιοποιούνται όταν αρθούν οι συνθήκες εκτάκτου ανάγκης .

Αρθρο 70

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και οι αντιπρόεδροι του, όλοι μαζί οι υπουργοί ή ένας-ένας μπορεί να συμμετέχουν στις ανοιχτές συνεδριάσεις της Βουλής. Δικαίωμα συμμετοχής σε αυτές έχουν και οι σύμβουλοι τους. Οι βουλευτές όποτε πιστεύουν ότι είναι ανάγκη είναι υποχρεωμένοι να συμμετέχουν στη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου. Σε περίπτωση που το ζητήσουν μπορεί να ακουστούν αυτά που θέλουν να ανακοινώσουν .

♦ Αρμοδιότητες και δικαιοδοσία της Ισλαμικής Βουλής

Αρθρο 71

Η Ισλαμική Βουλή μπορεί να θεσπίσει νόμους για όλα τα θέματα, μέσα στα πλαίσια που ορίζει το Σύνταγμα .

Αρθρο 72

Η Ισλαμική Βουλή δεν μπορεί να θεσπίσει νόμο αντίθετο προς το θρήσκευμα της χώρας, τις αρχές και τη νομοθεσία του, καθώς και τις διατάξεις του συντάγματος. Ο έλεγχος αυτής του θέματος γίνεται από το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 96 .

Αρθρο 73

Η ανακοίνωση και ο σχολιασμός των νόμων ανήκει στη δικαιοδοσία του Ισλαμικού Κοινοβουλίου. Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει την ερμηνεία που κάνουν οι δικαστές για να καθορίσουν το δίκαιο .

Αρθρο 74

Τα νομοσχέδια μετά την έγκριση τους από το υπουργικό συμβούλιο υποβάλλονται στη Βουλή. Τα νομοσχέδια μπορεί να συζητηθούν στην Ισλαμική Βουλή μετά από πρόταση τουλάχιστον δεκαπέντε βουλευτών .

Αρθρο 75

Σε περίπτωση που τα νομοσχέδια, τα οποία προτείνουν οι βουλευτές αυξάνουν τα γενικά έξοδα ή μειώνουν τα έσοδα, υποβάλλονται στη βουλή μόνον

όταν γνωστοποιείται ο τρόπος με τον οποίο θα καλυφθεί η δαπάνη ή θα συμπληρωθούν τα έσοδα .

Αρθρο 76

Η βουλή είναι αρμόδια να εξετάσει και να διερευνήσει όλα τα ζητήματα της χώρας .

Αρθρο 77

Η βουλή πρέπει να επικυρώσει όλες τις διεθνείς συνθήκες, συμφωνίες, συμβάσεις και διμερείς συμφωνίες .

Αρθρο 78

Απαγορεύεται οποιαδήποτε αλλαγή των συνόρων της χώρας. Μπορεί να γίνουν μόνον κάποιες ασήμαντες αλλαγές προς όφελος της χώρας, οι οποίες δεν θα είναι μονομερείς, θα προστατεύουν την ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα και θα εγκριθούν από τα τέσσερα πέμπτα του συνόλου των μελών της Ισλαμικής Βουλής .

Αρθρο 79

Απαγορεύεται η κήρυξη στρατιωτικού νόμου. Σε περίπτωση πολέμου και εκτάκτου ανάγκης μπορεί να επιβληθούν με την έγκριση της Βουλής κάποιοι απαραίτητοι περιορισμοί.

Αλλά αυτό σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από 30 ημέρες. Σε περίπτωση που η κατάσταση εκτάκτου ανάγκης συνεχίζεται η κυβέρνηση θα πρέπει να ζητήσει την εκ νέου έγκριση της Βουλής .

Αρθρο 80

Ο εσωτερικός ή εξωτερικός δανεισμός της χώρας, οι δωρεές που θα δώσει ή θα πάρει πρέπει να εγκριθούν από τη Βουλή .

Αρθρο 81

Απαγορεύεται ρητά η χορήγηση άδειας σε ξένους να ανοίγουν εμπορικές επιχειρήσεις και να κάνουν επενδύσεις στους τομείς βιομηχανίας, γεωργίας, μεταλλευμάτων και παροχής υπηρεσιών .

Αρθρο 82

Απαγορεύεται η απασχόληση ξένων ειδικών. Σε περιπτώσεις ανάγκης και μόνο με την έγκριση της Βουλής μπορεί να απασχολούνται ξένοι ειδικοί .

Αρθρο 83

Δεν επιτρέπεται η μεταβίβαση σε άλλους κτηρίων που έχουν εθνική σημασία και ανήκουν στην πολιτιστική κληρονομιά. Με έγκριση της Βουλής μπορεί να μεταβιβαστούν σε άλλους αρκεί να μην είναι μοναδικής ομορφιάς στο είδος τους .

Αρθρο 84

Κάθε βουλευτής είναι υπεύθυνος έναντι όλου του λαού. Έχει το δικαίωμα να εκφέρει τη γνώμη του για τα εσωτερικά και εξωτερικά ζητήματα της χώρας .

Αρθρο 85

Η ιδιότητα του βουλευτή είναι ατομική. Δεν μεταβιβάζεται. Η Βουλή δεν μπορεί να αναθέσει την

νομοθετική εξουσία σε ένα άτομο ή σε μια ομάδα. Μόνο σε περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης μπορεί να αναθέσει την αρμοδιότητα θέσπισης ορισμένων θεμάτων σε εσωτερικές επιτροπές της Βουλής υπό την προϋπόθεση να τηρηθούν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 72. Στην περίπτωση αυτή οι νόμοι ισχύουν δοκιμαστικά για το διάστημα που ορίζει η Βουλή. Η τελική επικύρωση αυτών των νόμων ανήκει στη Βουλή .

Η Βουλή μπορεί επίσης να αναθέσει την επικύρωση των καταστατικών των οργανισμών, των επιχειρήσεων, των κρατικών φορέων ή αυτών που υπάγονται στο δημόσιο σε αρμόδιες επιτροπές ή στην κυβέρνηση υπό την προϋπόθεση της τήρησης του άρθρου 72. Στην περίπτωση αυτή οι νόμοι που θα επικυρώσει η κυβέρνηση δεν πρέπει να είναι αντίθετη προς το θρήσκευμα της χώρας, στις αρχές και στη νομοθεσία του κράτους και στις διατάξεις του Συντάγματος. Η εφαρμογή αυτού του άρθρου ελέγχεται από το Συμβούλιο Προστασίας του συντάγματος, όπως ορίζει το άρθρο 96. Οι νόμοι που επικυρώνει το δημόσιο δεν πρέπει να βρίσκονται σε αντίθεση με τους νόμους και τη νομοθεσία του κράτους. Οι νόμοι αυτοί πρέπει να γνωστοποιούνται στον πρόεδρο της Βουλής, για να αποφαινεται αν είναι ή όχι αντίθετοι προς τους ισχύοντες νόμους και να δημοσιοποιούνται για να εφαρμόζονται .

Άρθρο 86

Τα μέλη της Βουλής εκτελώντας τα καθήκοντα του εκπροσώπου είναι ελεύθερα να εκφράσουν τις

προσωπικές τους ιδέες και σκέψεις. Οι βουλευτές δεν παρακολουθούνται και δεν συλλαμβάνονται για τις απόψεις που εξέφρασαν στη Βουλή, κατά την άσκηση των βουλευτικών τους καθηκόντων .

Αρθρο 87

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μετά το σχηματισμό του υπουργικού συμβουλίου και πριν τη διενέργεια οποιασδήποτε άλλης πράξης πρέπει να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Μπορεί επίσης να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης για το υπουργικό συμβούλιο για ορισμένα σημαντικά ζητήματα και όταν προκύπτουν διαφωνίες κατά τη διάρκεια που ασκεί τα καθήκοντα του .

Αρθρο 88

Το ένα τέταρτο των βουλευτών μπορεί να υποβάλει ερωτήσεις στον πρόεδρο και στους υπουργούς για θέματα αρμοδιότητάς τους. Ο Πρόεδρος και ο υπουργός που θα κληθεί είναι υποχρεωμένος να απαντήσει στην ερώτηση των βουλευτών. Η απάντηση στο ερώτημα των βουλευτών δεν μπορεί να αργήσει πέρα των 30 ημερών για τον Πρόεδρο και δέκα ημερών για τους υπουργούς, εκτός αν προβληθεί κάποια δικαιολογία για τυχόν καθυστέρηση, η οποία θα γίνει δεκτή από τη Βουλή .

Αρθρο 89

1. Τα μέλη της Βουλής μπορεί, όταν κρίνουν ότι αυτό επιβάλλεται, να υποβάλουν πρόταση μομφής κατά του υπουργικού συμβουλίου ή εναντίον οιοδήποτε υπουργού. Η πρόταση μομφής συζητείται αν έχει υπογραφεί το λιγότερο από δέκα βουλευτές.

Το υπουργικό συμβούλιο ή ο υπουργός εναντίον του οποίου υποβλήθηκε πρόταση μομφής είναι υποχρεωμένος εντός δέκα ημερών να εμφανιστεί στη Βουλή, να απαντήσει και να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Σε περίπτωση που το υπουργικό συμβούλιο ή ο υπουργός δεν εμφανιστεί στη Βουλή για να δώσει εξηγήσεις, οι προαναφερθέντες βουλευτές μπορεί να προβούν στις δέουσες ανακοινώσεις και να άρουν την ψήφο εμπιστοσύνης τους. Όταν η Βουλή δεν δώσει ψήφο εμπιστοσύνης το υπουργικό ή ο υπουργός θεωρείται ότι έχει αποσυρθεί. Και στις δυο περιπτώσεις οι υπουργοί σε βάρος των οποίων υποβλήθηκε πρόταση μομφής δεν μπορούν να γίνουν μέλη της κυβέρνησης που θα σχηματιστεί αμέσως μετά την πρόταση μομφής.

2. Εάν το ένα τρίτο των βουλευτών υποβάλουν πρόταση μομφής στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για την λειτουργία των οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας και για θέματα διοίκησης της χώρας, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας οφείλει μέσα σε ένα μήνα να εμφανιστεί στη βουλή και να δώσει τις απαιτούμενες εξηγήσεις. Εάν μετά τις τοποθετήσεις των βουλευτών και τις απαντήσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας τα δυο τρίτα του σώματος κρίνουν ότι ο Πρόεδρος είναι ανεπαρκής, η υπόθεση παραπέμπεται σύμφωνα με την παράγραφο δέκα του άρθρου 110 στον καθοδηγητή.

Άρθρο 90

Όσοι έχουν παράπονα για τον τρόπο λειτουργίας της Βουλής, των οργάνων της εκτελεστικής και δικαστικής

εξουσίας μπορεί να τα υποβάλλουν εγγράφως στην Ισλαμική Βουλή. Η Βουλή είναι υποχρεωμένη να διερευνήσει τα παράπονα και να δώσει επαρκείς απαντήσεις. Εάν τα παράπονα αφορούν τα όργανα της εκτελεστικής ή δικαστικής εξουσίας, ζητά από αυτούς να ερευνήσουν τις καταγγελίες και να δώσουν τις δικές τους απαντήσεις. Στις περιπτώσεις που τα παράπονα αφορούν το κοινό, δίνονται στη δημοσιότητα για να ενημερωθούν οι πολίτες της χώρας .

Αρθρο 91

Με σκοπό την προστασία των κανόνων του Ισλάμ και του Συντάγματος σχηματίστηκε το "Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος σύμφωνα με τα προβλεπόμενα παρακάτω .

1. Αποτελείται από έξι ακριβοδίκαιους νομομαθείς, οι οποίοι γνωρίζουν τις ανάγκες της εποχής και τα θέματα της επικαιρότητας. Η επιλογή τους γίνεται από τον καθοδηγητή .

2. Έξι ειδικοί νομικοί από τους διάφορους κλάδους της νομικής επιστήμης. Οι νομικοί αυτοί επιλέγονται μεταξύ των μουσουλμάνων νομικών από τον πρόεδρο της δικαστικής εξουσίας. Οι υποψήφιοι παρουσιάζονται στη Βουλή και εκλέγονται με την ψήφο των μελών της .

Αρθρο 92

Το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος εκλέγεται για έξι χρόνια. Μετά τη συμπλήρωση των τριών πρώτων χρόνων το ήμισυ κάθε ομάδας αλλάζει με κλήρωση. Στη θέση αυτών εκλέγονται νέα μέλη .

Αρθρο 93

Εάν δεν υφίσταται το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος δεν έχει νόμιμη υπόσταση η Ισλαμική Βουλή .

Αρθρο 94

Όλες οι αποφάσεις της Βουλής πρέπει να αποστέλλονται στο Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος. Το Συμβούλιο αυτό πρέπει εντός δέκα ημερών να ερευνήσει αν οι αποφάσεις τηρούν τους κανόνες του Ισλάμ και του Συντάγματος. Σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι κάποια απόφαση βρίσκεται σε δυσαρμονία με αυτά την στέλνει πίσω για επανεξέταση. Σε αντίθετη περίπτωση νομοθετικές ρυθμίσεις και νόμοι που έχουν ψηφιστεί στη Βουλή μπορεί να εφαρμοστούν .

Αρθρο 95

Εάν το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος θεωρεί ότι δεν αρκούν οι δέκα μέρες για να ερευνήσει και να γνωματεύσει για κάποια ζητήματα, τότε, μπορεί να ζητήσει από τη Βουλή μια παράταση επιπλέον δέκα ημερών .

Αρθρο 96

Η πλειοψηφία των νομομαθών του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος αποφασίζει εάν οι νόμοι ή οι αποφάσεις του Ισλαμικού Συμβουλίου είναι σύμφωνοι με τους ισλαμικούς κανόνες. Η πλειοψηφία όλων των μελών του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος αποφασίζει για την συνταγματικότητα ή μη των νόμων και των αποφάσεων της Ισλαμικής Βουλής .

Αρθρο 97

Τα μέλη του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος για να επιταχύνουν τις διαδικασίες μπορεί να παρίστανται στις συζητήσεις της ψήφισης των νομοσχεδίων . Σε περιπτώσεις όμως που τα νομοσχέδια ή οι αποφάσεις είναι επείγουσες πρέπει να παρίστανται τα μέλη του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος στις συνεδριάσεις και να εκφράζουν τις απόψεις τους .

Αρθρο 98

Η ερμηνεία του Συντάγματος εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος και γίνεται με την έγκριση των τριών τετάρτων των μελών του .

Αρθρο 99

Καθήκον του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος είναι να επιβλέπει τις διαδικασίες εκλογής των μελών του συμβουλίου ηγεσίας, του Προέδρου της Δημοκρατίας, των μελών της Βουλής και τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων .

Μέρος Έβδομο

Τα Συμβούλια

Άρθρο 100

Για την ταχύτερη υλοποίηση των σχεδίων και των προγραμμάτων που αφορούν κοινωνικά, οικονομικά, χωροταξικά, πολιτιστικά, εκπαιδευτικά και ζητήματα υγείας και ευημερίας των πολιτών και για την λήψη υπόψη των τοπικών αναγκών, κάθε χωριό, επαρχία, νομαρχία, περιφέρεια σχηματίζει ένα κεντρικό συμβούλιο που εκλέγεται από τους κατοίκους της περιοχής, υπό τον όρο της τήρησης της εθνικής ενότητας, της εδαφικής ακεραιότητας, της έννομης τάξης της Ισλαμικής Δημοκρατίας και την αφοσίωση στην κεντρική εξουσία. Με νόμο ρυθμίζουν τις αρμοδιότητες των Συμβουλίων, τα καθήκοντα των μελών τους και τον τρόπο εκλογής τους .

Άρθρο 101

Εκπρόσωποι των συμβουλίων των περιφερειών σχηματίζουν το ανώτατο συμβούλιο της περιφέρειας με σκοπό να άρουν τα προνόμια, να ετοιμάσουν τα χωροταξικά και γενικότερα τα προγράμματα ευημερίας,

υγείας των πολιτών και να επιβλέπουν την υλοποίηση και εφαρμογή τους. Νόμοι ορίζουν τον τρόπο σχηματισμού και τις αρμοδιότητες αυτού του συμβουλίου .

Αρθρο 102

Το ανώτατο συμβούλιο της περιφέρειας έχει το δικαίωμα μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του να υποβάλει προτάσεις απευθείας ή μέσω της κυβέρνησης στη βουλή. Οι προτάσεις αυτές πρέπει να συζητηθούν στην Ισλαμική Βουλή .

Αρθρο 103

Οι περιφερειάρχες, οι νομάρχες, οι έπαρχοι και όλοι οι αρμόδιοι που διορίζονται από το κράτος σε διάφορα αξιώματα είναι υποχρεωμένοι να τηρούν τις αποφάσεις των συμβουλίων εντός των ορίων της αρμοδιότητας τους .

Αρθρο 104

Για την επικράτηση της ισλαμικής δικαιοσύνης, την προετοιμασία προγραμμάτων, την εξασφάλιση της συνεργασίας σχηματίζονται συμβούλια μεταξύ εργαζομένων, εργατών, αγροτών και εκπροσώπων των διοικήσεων των βιομηχανικών, αγροτικών και παραγωγικών τομέων για την επιτυχία της αρμονικής λειτουργίας. Σχηματίζονται επίσης συμβούλια μεταξύ εκπαιδευτικών, διοικητικών κ.α φορέων με τους εκπροσώπους των διοικήσεων τους. Οι νόμοι ορίζουν τις αρμοδιότητες αυτών των συμβουλίων

Αρθρο 105

Οι αποφάσεις αυτών των συμβουλίων δεν πρέπει να βρίσκονται σε αντίθεση με τους νόμους και τους κανόνες του Ισλάμ .

Αρθρο 106

Η διάλυση των συμβουλίων είναι δυνατή μόνο όταν δεν εκπληρώνουν τις νόμιμες υποχρεώσεις τους. Ο νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις διαπίστωσης της εκτροπής των συμβουλίων, τον τρόπο διάλυσης και την εκ νέου ανασύστασή τους. Τα συμβούλια που διαλύονται έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν την ένστασή τους στα αρμόδια δικαστήρια. Τα δικαστήρια οφείλουν να απαντήσουν στις ενστάσεις χωρίς καθυστέρηση .

Μέρος όγδοο

Καθοδηγητής ή Συμβούλιο Καθοδηγητών

Άρθρο 107

Το ανώτατο αξίωμα του καθοδηγητή (ηγέτη), όπως αποδέχθηκε η απόλυτη πλειοψηφία του λαού και των μεγάλων κληρικών, μετά τον μεγάλο ηγέτη της παγκόσμιας ισλαμικής επανάστασης και ιδρυτή της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν Αγιατολλάχ αλ Ουζμά Ιμάμ Χομεινί, διορίζεται από τη Βουλή των Εμπειρογνώμωνων, οι οποίοι εκλέγονται από τον λαό με σκοπό την ανάδειξη του καθοδηγητή. Οι εμπειρογνώμονες για την εκλογή του καθοδηγητή διεξάγουν έρευνες για όλους τους νομομαθείς, όπως αναφέρεται στα άρθρα 5 και 109, εάν διαπιστώσουν ότι ένας εξ αυτών γνωρίζει καλύτερα το νομικά, τα πολιτικά και τα κοινωνικά ζητήματα, ή αντιληφθούν ότι ένας εξ αυτών απολαμβάνει το θαυμασμό του κόσμου ή υπερτερεί σε μια από τις ιδιότητες που περιγράφονται στο άρθρο 109, τον εκλέγουν για καθοδηγητή. Σε αντίθετη περίπτωση επιλέγουν έναν από αυτούς ως καθοδηγητή και τον παρουσιάζουν στον λαό. Ο καθοδηγητής που εκλέγουν οι εμπειρογνώμονες

αναλαμβάνει όλες τις ευθύνες του ηγέτης της πολιτείας (vilayete amir). Οι καθοδηγητές ενώπιον των νόμων είναι ίση με τους υπόλοιπους πολίτες .

Άρθρο 108

Ο αριθμός των εμπειρογνωμόνων, τα προσόντα τους, ο τρόπος εκλογής τους, οι συνεδριάσεις τους και ο εσωτερικός κανονισμός τους, προετοιμάστηκαν από το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος της πρώτης περιόδου, εγκρίθηκαν από την πλειοψηφία των μελών του και επικυρώθηκαν από τον καθοδηγητή της επανάστασης. Οι οποιεσδήποτε αλλαγές που θα γίνουν από εδώ και πέρα εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του συμβουλίου των εμπειρογνωμόνων .

Άρθρο 109

Προσόντα και ιδιότητες που πρέπει να έχει ο καθοδηγητής :

-Να έχει την επιστημονική δικαιοδοσία να εκδίδει φετβάδες (γνωματεύσεις) για διάφορα κεφάλαια των ιερών κανόνων .

-Να είναι ευσεβής και δίκαιος, να έχει τα απαραίτητα προσόντα για να γίνει κάποιος καθοδηγητής .

-Να γνωρίζει σε ικανοποιητικό βαθμό τα πολιτικά, κοινωνικά ζητήματα, να είναι έμπειρος, θαρραλέος, δυνατός και να έχει διοικητικές ικανότητες .

Εάν οι νομομαθείς με τα παραπάνω προσόντα είναι περισσότεροι από έναν, επικρατέστερος είναι εκείνος που έχει πιο δυνατή γνώμη στα νομικά και πολιτικά ζητήματα .

Άρθρο 110

Καθήκοντα και αρμοδιότητες του καθοδηγητή :

1. Να καθορίζει τη γενική πολιτική στα θέματα έννομής τάξης της Ισλαμικής Δημοκρατίας συμβουλευόμενος το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος .

2. Να επιβλέπει την ακριβή εφαρμογή της γενικής πολιτικής .

3. Να διατάζει την διεξαγωγή δημοψηφισμάτων .

4. Να αναλαμβάνει την ηγεσία των ενόπλων Δυνάμεων .

5. Να κηρύσσει τον πόλεμο, την ειρήνη και τη γενική επιστράτευση.

6. Να διορίζει να αποπέμπει και να δέχεται τις παραιτήσεις στα αξιώματα που αναφέρονται παρακάτω :

Α-Τους νομομαθείς του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος .

Β- Την ανωτάτη ηγεσία του δικαστικού σώματος

Γ-Τον πρόεδρο της Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν .

Δ-Τον Γενικό Επιτελάρχη

Ε-Τον διοικητή των φρουρών της ισλαμικής επανάστασης .

Στ-Τους ανώτατους διοικητές του Στρατού και των δυνάμεων Εθνικής Ασφάλειας .

7. Να εξαλείφει τις διαφωνίες που προκύπτουν μεταξύ των οργάνων της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας και να εξασφαλίζει τον μεταξύ τους σύνδεσμο .

8. Να ρυθμίζει τα προβλήματα που δεν επιλύονται μέσω της κανονικής οδού ζητώντας τη συμβουλή του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος.

9. Να υπογράφει και να επικυρώνει την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Οι ιδιότητες των υποψηφίων Προέδρων και οι αρμοδιότητες του Προέδρου πρέπει να καθοριστούν από το Συμβούλιο Προστασίας του συντάγματος και να επικυρωθούν από τον καθοδηγητή της πρώτης περιόδου .

10. Να απομακρύνει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τα καθήκοντά του, σε περίπτωση υπέρβασης εξουσίας, κακή άσκηση των αρμοδιοτήτων του που θα επιβεβαιωθεί με απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου του κράτους. Επίσης η Βουλή θα επικυρώσει την απόφαση της δικαστικής εξουσίας με την οποία κρίνεται η ανεπάρκεια ή η ανικανότητα του Προέδρου. Ο καθοδηγητής θα λάβει υπόψη του και το συμφέρον της χώρας .

11. Μετά από πρόταση του προέδρου του δικαστηρίου μπορεί να μειώσει την ποινή κάποιου ή να χορηγήσει αμνηστία μέσα στα πλαίσια του Ισλάμ. Ο καθοδηγητής μπορεί να μεταβιβάσει ορισμένες από τις αρμοδιότητες και τις υποχρεώσεις του σε κάποιο άλλο άτομο .

Άρθρο 111

Ο καθοδηγητής απομακρύνεται από τα καθήκοντα του εάν δεν είναι σε θέση να τα ασκήσει, εάν έχει απολέσει μια από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 5

και 109, ή αν γίνει αντιληπτό ότι δεν είχε από πριν μερικές από τις προϋποθέσεις αυτές. Η διαπίστωση αυτών των προϋποθέσεων είναι αρμοδιότητα του συμβουλίου των Εμπειρογνομώνων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 108. Το συμβούλιο αυτό είναι υπεύθυνο να εκλέξει και να γνωστοποιήσει το ταχύτερο δυνατό το νέο καθοδηγητή σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή αποπομπής του προηγούμενου. Στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την ανακήρυξη του νέου καθοδηγητή, τα καθήκοντά του τα ασκεί προσωρινά, ένα συμβούλιο που απαρτίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον πρόεδρο του Ανωτάτου δικαστηρίου και ενός νομομαθούς (φακιχ) του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος που επιλέγεται από τον αρμόδιο φορέα για την επιβολή της έννομης τάξης. Εάν στο διάστημα αυτό ένα από τα μέλη αυτά δεν μπορεί να ασκήσει τα καθήκοντα του για οποιοδήποτε λόγο, τότε ο φορέας που είναι αρμόδιος για την επιβολή της έννομης τάξης, εκλέγει έναν άλλο στη θέση του υπό τον όρο οι φακίχ του συμβουλίου να αποτελούν την πλειοψηφία. Το συμβούλιο αυτό νομιμοποιείται βάσει των άρθρων 1,2,3,5 αυτού του μέρους, των εδαφίων δ, ε, στ του έκτου μέρους, και μετά από την ψήφιση του από τα τρία τέταρτα του οργάνου που επιβάλλει την έννομο τάξη.

Εάν ο καθοδηγητής δεν μπορεί να ασκήσει τα καθήκοντα του λόγω ασθενείας ή δεν μπορεί να τα ασκήσει προσωρινά λόγω κάποιας άλλης δικαιολογίας, αναλαμβάνει τα καθήκοντά του, για το διάστημα αυτό το συμβούλιο που προαναφέραμε.

Άρθρο 112

Εάν το Συμβούλιο που Εποπτεύει τα συμφέροντα της χώρας διαπιστώσει ότι οι αποφάσεις της Εθνικής Βουλής, που έχουν σταλεί στο Συμβούλιο των Εμπειρογνομόνων, βρίσκονται σε αντίθεση με τα μέτρα των ιερών κανόνων και των διατάξεων του Συντάγματος, τότε, ο καθοδηγητής σχηματίζει μια ειδική επιτροπή για να λύση τη διαφορά αυτή .

Ο καθοδηγητής ορίζει τα μόνιμα και μη μόνιμα μέλη αυτού του οργάνου. Οι νόμοι που αφορούν το όργανο ετοιμάζονται από τα μέλη του και επικυρώνονται από τον καθοδηγητή .

Μέρος Ένατο

Εκτελεστική Εξουσία

♦ Πρόεδρος της Δημοκρατίας και Υπουργοί

Άρθρο 113

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι το ανώτερο αξίωμα μετά τον Καθοδηγητή. Στην αρμοδιότητα του εμπίπτει η εφαρμογή των διατάξεων του Συντάγματος, η προεδρία της εκτελεστικής εξουσίας και εκείνα που δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του καθοδηγητή .

Άρθρο 114

Ο Πρόεδρος εκλέγεται απευθείας από το λαό για τέσσερα χρόνια και μόνο για μια άλλη περίοδο. Δεν υπάρχει κανένα κώλυμα για την εκλογή του σε δυο συνεχόμενες περιόδους .

Άρθρο 115

Ο Πρόεδρος εκλέγεται με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται παρακάτω μεταξύ των θρησκευόμενων και πολιτικών προσωπικοτήτων .

Πρέπει να είναι ιρανικής καταγωγής, να έχει ιρανική ιθαγένεια, να έχει διοικητικές ικανότητες, να είναι

σώφρων, να έχει καλό παρελθόν, να πιστεύει στο Ισλάμ και στις αρχές της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν .

Αρθρο 116

Οι υποψήφιοι Πρόεδροι πρέπει να γνωστοποιούν την υποψηφιότητά τους πριν τις εκλογές και να δηλώνουν επίσημα την υποψηφιότητά τους. Νόμος ορίζει τον τρόπο εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας .

Αρθρο 117

Ο Πρόεδρος εκλέγεται με την απόλυτη πλειοψηφία των μετεχόντων στις εκλογές. Εάν στον πρώτο γύρω των εκλογών κανένας από τους υποψηφίους δεν συγκεντρώσει την πλειοψηφία αυτή, διεξάγεται δεύτερος γύρος εκλογών την Παρασκευή της επόμενης εβδομάδας. Στο δεύτερο γύρο μετέχουν οι δυο υποψήφιοι που συγκέντρωσαν τους περισσότερους ψήφους. Εάν, όμως αποσυρθούν ορισμένοι υποψήφιοι που συγκέντρωσαν τους περισσότερους ψήφους, στο δεύτερο γύρο μετέχουν οι δυο υποψήφιοι που συγκέντρωσαν τους περισσότερους ψήφους μεταξύ αυτών που δεν απέσυραν την υποψηφιότητά τους .

Αρθρο 118

Το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος είναι αρμόδιο να επιβλέπει τη διαδικασία εκλογής του Προέδρου. Πριν όμως τη σύσταση του πρώτου Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος την αρμοδιότητα αυτή την αναλαμβάνει μια Επιτροπή Επίβλεψης (Nezaret Encumeni), που ορίζει ο νόμος .

Αρθρο 119

Ένα μήνα πριν λήξη η θητεία του Προέδρου πρέπει να διεξαχθούν εκλογές για την ανάδειξη νέου Προέδρου. Το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της εκλογής νέου Προέδρου και τη συμπλήρωσης της θητείας του παλαιού, τα καθήκοντα της Προεδρίας τα ασκεί ο απερχόμενος Πρόεδρος .

Αρθρο 120

Εάν δέκα μέρες πριν τις εκλογές πεθάνει ένας από τους υποψηφίους που πληρούν τις προϋποθέσεις εκλογείς που προβλέπονται από αυτές τις διατάξεις, αναβάλλονται οι εκλογές για δυο εβδομάδες. Εάν μεταξύ του πρώτου και του δευτέρου γύρου πεθάνει ένας από τους υποψηφίους που έχει συγκεντρώσει τη μεγαλύτερη πλειοψηφία, η διεξαγωγή των εκλογών παρατείνεται για δυο εβδομάδες .

Αρθρο 121

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ορκίζεται ενώπιον της Βουλής, του Προέδρου της δικαστικής εξουσίας και των μελών του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος. Στη συνέχεια υπογράφει το έγγραφο της ορκωμοσίας. Ο όρκος του Προέδρου είναι ο ακόλουθος :

Στο Όνομα του Οικτίρμονος και Ελεήμονος Θεού

"Εγώ, με την ιδιότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας ορκίζομαι στο όνομα του Παντοδύναμου, υπερβατικού Θεού, ενώπιον του ιερού Κορανίου και του λαού του Ιράν ότι θα είμαι ο προστάτης της επίσημης θρησκείας

του κράτους, της Ισλαμικής Δημοκρατίας και του Συντάγματος. Θα ασκήσω όλες τις ικανότητες και αρμοδιότητες μου για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνω. Θα αφιερώσω τον εαυτό μου στην υπηρεσία του λαού, στην ανόρθωση της χώρας, στη διάδοση της πίστης και της ηθικής. Θα υπερασπίζομαι το δίκαιο θα επιβάλλω τη δικαιοσύνη, θα παραμείνω μακριά από κάθε είδους εγωισμούς, θα προστατεύσω την ελευθερία, το σεβασμό το κύρος των πολιτών, τα δικαιώματα που αναγνωρίζει το σύνταγμα για το λαό. Θα κάνω τα πάντα για να προστατεύσω τα σύνορα της πατρίδας, την πολιτική, οικονομική και πολιτιστική ανεξαρτησία. Επικαλούμενος τη βοήθεια του Θεού και ακολουθώντας τα βήματα του Προφήτη και των αγνών Ιμάμηδων θα προστατεύσω ως ένας έμπιστος και ανιδιοτελής ευσεβής την εξουσία που μου εμπιστεύτηκε σαν ιερό αγαθό ο λαός και θα την παραδώσω στο επόμενο Πρόεδρο που θα επιλέξουν οι πολίτες."

Άρθρο 122

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας λογοδοτεί ενώπιον του λαού, του καθοδηγητή και της Ισλαμικής Βουλής για τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που επωμίζεται με τους νόμους και μέσα στα πλαίσια της εξουσίας που διαθέτει .

Άρθρο 123

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι υποχρεωμένος να υπογράφει τους νόμους τις αποφάσεις της Βουλής και τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων, αφού πρώτα

υποστούν όλες τις νόμιμες διαδικασίες και διαβιβαστούν σε αυτόν. Στη συνέχεια είναι υποχρεωμένος να τα επιδώσει στις αρμόδιες υπηρεσίες .

Αρθρο 124

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας για να εκτελέσει τα καθήκοντα του μπορεί να επιλέξει αντιπροέδρους. Ο πρώτος αντιπρόεδρος του Προέδρου είναι υπεύθυνος, να διοικεί το υπουργικό συμβούλιο και να εναρμονίζει τις εργασίες του με τις άλλες υπηρεσίες .

Αρθρο 125

Οι συμφωνίες, οι συμβάσεις που υπογράφει το Ιράν με άλλες χώρες, οι διμερείς συμβάσεις και διακανονισμοί, καθώς και οι συμφωνίες με διεθνείς οργανισμούς εγκρίνονται από το Ισλαμικό Συμβούλιο και υπογράφονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή το νόμιμο εκπρόσωπό του .

Αρθρο 126

Στην ευθύνη του Προέδρου της Δημοκρατίας εμπίπτουν όλες οι διεργασίες που αφορούν το σχεδιασμό, τον προϋπολογισμό, τη διοίκηση και τις υπηρεσίες της χώρας. Μπορεί να μεταβιβάσει τις αρμοδιότητες αυτές και σε άλλον .

Αρθρο 127

Ο Πρόεδρος σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, εάν κριθεί αναγκαίο ή με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, μπορεί να διορίσει έναν ή πολλούς ειδικούς

εκπροσώπους με συγκεκριμένες αρμοδιότητες. Οι αποφάσεις του εκπροσώπου ή των εκπροσώπων που αναφέρονται στο άρθρο αυτό ισχύουν όπως οι αποφάσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας και του υπουργικού συμβουλίου .

Άρθρο 128

Οι Πρεσβευτές διορίζονται με την έγκριση του Προέδρου της Δημοκρατίας μετά από πρόταση του υπουργείου εξωτερικών. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υπογράφει τα διαπιστευτήρια των Πρεσβευτών και δέχεται τα διαπιστευτήρια των Πρεσβευτών των άλλων χωρών .

Άρθρο 129

Η απονομή παρασήμων είναι αρμοδιότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας .

Άρθρο 130

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υποβάλλει την παραίτηση του στον καθοδηγητή και παραμένει στη θέση του για όσο διάστημα δεν γίνεται αποδεκτή η παραίτηση του .

Άρθρο 131

Σε περίπτωση θανάτου, αποπομπής, παραίτησης, εξαφάνισης του Προέδρου της Δημοκρατίας και μη εκλογής αντικαταστάτη του εντός δυο μηνών μπορεί ο πρώτος αντιπρόεδρος του, με την έγκριση του καθοδηγητή να ασκεί τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες

του. Στην περίπτωση αυτή το συμβούλιο που απαρτίζεται από τον πρόεδρο της Βουλής, τον πρόεδρο του Δικαστηρίου και τον αντιπρόεδρο του Προέδρου της Δημοκρατίας κάνουν τις απαραίτητες προετοιμασίες για την εκλογή νέου Προέδρου εντός πενήντα ημερών. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται πρώτος αντιπρόεδρος του Προέδρου της Δημοκρατίας μπορεί ο καθοδηγητής να διορίσει κάποιον άλλον στη θέση του .

Αρθρο 132

Κατά το διάστημα που οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του Προέδρου της Δημοκρατίας ασκούνται από τον πρώτο αντιπρόεδρο του, ή κάποιο άλλο άτομο δεν επιτρέπεται η υποβολή πρότασης μομφής ή δυσπιστίας σε βάρος της κυβέρνησης, η τροποποίηση διατάξεων του συντάγματος ή η προσφυγή σε γενικές εκλογές .

Αρθρο 133

Οι υπουργοί διορίζονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και λαμβάνουν ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Σε περίπτωση αλλαγής της Βουλής δεν απαιτείται η εκ νέου χορήγηση ψήφου εμπιστοσύνης στους υπουργούς. Νόμος ορίζει τον αριθμό των υπουργών τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντά τους .

Αρθρο 134

Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι αρχηγός του υπουργικού συμβουλίου. Επιβλέπει τις εργασίες των

υπουργών και παίρνει τα απαραίτητα μέτρα για να υπάρχει αρμονία μεταξύ υπουργικών και κυβερνητικών αποφάσεων. Με τη συνεργασία των υπουργών ετοιμάζει το πρόγραμμα της κυβέρνησης, τον τρόπο εφαρμογής των νόμων. Η απόφαση που θα λάβει το υπουργικό συμβούλιο σε περίπτωση που υπάρχει διάσταση απόψεων ή διείσδυση του κυβερνητικού συστήματος στο νομοθετικό έργο και δεν υπάρχει ανάγκη να γίνει καμία αλλαγή ή σχόλιο στο νόμο, πρέπει να επικυρωθεί από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας λογοδοτεί στη βουλή για τις εργασίες του υπουργικού συμβουλίου .

Άρθρο 135

Οι υπουργοί παραμένουν στις θέσεις τους όσο διάστημα δεν αποπέμπονται, δεν παίρνουν ψήφο δυσπιστίας από τη Βουλή, σε περιπτώσεις που υποβάλλεται πρόταση μομφής ή επιβάλλεται η ψήφος εμπιστοσύνης των βουλευτών. Η παραίτηση του υπουργικού συμβουλίου ή οποιουδήποτε υπουργού υποβάλλεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Το υπουργικό συμβούλιο συνεχίζει να ασκεί τα καθήκοντα του μέχρι την εκλογή νέας κυβέρνησης .Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζει επικεφαλείς για τα υπουργεία που δεν έχουν υπουργούς το πολύ για τρεις μήνες .

Άρθρο 136

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να αποπέμψει τους υπουργούς. Σε αυτή την περίπτωση πρέπει ο νέος

υπουργός ή οι νέοι υπουργοί να ζητήσουν ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Εάν μετά την λήψη ψήφου εμπιστοσύνης από τη βουλή, αλλάξουν περισσότεροι από τους μισούς υπουργούς, πρέπει το νέο υπουργικό συμβούλιο να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή .

Αρθρο 137

Κάθε υπουργός είναι υπεύθυνος για τα αποκλειστικά καθήκοντα της αρμοδιότητας του ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας και της Βουλής. Είναι υπεύθυνος και για τις πράξεις των άλλων στις αποφάσεις που εγκρίνονται από το υπουργικό συμβούλιο .

Αρθρο 138

Το υπουργικό συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κυβερνητικά διατάγματα και κανονισμούς επιπρόσθετα με την εφαρμογή των νόμων οσάκις απαιτείται η κωδικοποίηση των κανονισμών, για τη εφαρμογή διοικητικών νόμων και καταστατικών διοικητικών οργάνων. Κάθε υπουργός εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων του και στα πλαίσια των αποφάσεων του υπουργικού συμβουλίου έχει δικαίωμα να εκδίδει κανονισμούς και εγκυκλίους. Οι αποφάσεις αυτές δεν πρέπει να βρίσκονται σε αντίθεση με τους ισχύοντες νόμους. Η κυβέρνηση μπορεί να μεταβιβάσει σε επιτροπές που θα απαρτίζονται από μερικούς υπουργούς την έγκριση ορισμένων θεμάτων που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες της. Οι αποφάσεις αυτών των επιτροπών

πρέπει να εφαρμόζονται, μέσα στα πλαίσια των νόμων και μετά από την έγκριση του Προέδρου της Δημοκρατίας .

Οι κυβερνητικές αποφάσεις και οι κανονισμοί, καθώς και οι αποφάσεις των επιτροπών που αναφέρονται στο παρών άρθρο πρέπει να τεθούν υπόψη του προέδρου της βουλής πριν διαβιβαστούν για να εφαρμοστούν, ώστε εάν κρίνει ότι είναι αντίθετα προς τους νόμους να επιστραφούν στο υπουργικό συμβούλιο να επανεξεταστούν τα επίμαχα σημεία που επισημαίνονται .

Άρθρο 139

Η παύση της διεκδίκησης των γενικών ή δημοσίων αγαθών ή η παραπομπή τους σε δίκη εξαρτάται από την απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, η οποία πρέπει να υποβληθεί στη Βουλή. Στις περιπτώσεις που ο ενάγων είναι ξένος και όταν τα θέματα είναι ιδιαίτερα σημαντικά εσωτερικά ζητήματα απαιτείται έγκριση της Βουλής. Νόμος ρυθμίζει τα σημαντικά θέματα .

Άρθρο 140

Οι κατηγορίες για διάπραξη κοινών αδικημάτων σε βάρος του Προέδρου της Δημοκρατίας, των αντιπροέδρων και των υπουργών εξετάζονται στα Δικαστήρια αφού ενημερωθεί η Βουλή .

Άρθρο 141

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, οι αντιπρόεδροι του, οι υπουργοί και οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν μπορούν να

αναλάβουν περισσότερο από ένα δημόσιο καθήκον. Απαγορεύεται να εργάζονται σε οργανισμούς το κεφάλαιο των οποίων ολικώς ή μερικώς ανήκει στο δημόσιο, να είναι μέλη της βουλής, να ασκούν το λειτούργημα του δικηγόρου, του νομικού συμβούλου, να γίνονται διευθυντές, πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ιδιωτικών επιχειρήσεων, εκτός από αυτές που ανήκουν στους συνεταιρισμούς και γενικά να ασκούν ένα δεύτερο επάγγελμα ή να έχουν μια δεύτερη δουλειά. Από τη διάταξη αυτή εξαιρούνται οι θέσεις που σχετίζονται με τη διδασκαλία στα Πανεπιστήμια, και τα ερευνητικά κέντρα .

Αρθρο 142

Μέσω του προέδρου της δικαστικής εξουσίας εξετάζεται εάν η περιουσία του Καθοδηγητή, του Προέδρου της Δημοκρατίας, των αντιπροέδρων του, των υπουργών και των συζύγων και των τέκνων τους αποκτήθηκε πριν την ανάληψη ή μετά των καθηκόντων τους με δίκαιο ή άδικο τρόπο.

♦ Ο Στρατός και το Σώμα των Φρουρών της Επανάστασης

Αρθρο 143

Καθήκον του Στρατού της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν είναι να φυλάει την ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και την Ισλαμική Δημοκρατία.

Αρθρο 144

Ο Στρατός της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν πρέπει να είναι ένας ισλαμικός Στρατός αφοσιωμένος στον

ανθρωπισμό και στην ισλαμική ιδεολογία. Πρέπει να προσλαμβάνει στις τάξεις του μόνον εκείνους που πιστεύουν στους σκοπούς της Ισλαμικής Επανάστασης, είναι ικανοί και ανιδιοτελείς στην υλοποίηση των στόχων της .

Αρθρο 145

Κανένας ξένος δεν μπορεί να υπηρετήσει στο Στρατό και στις δυνάμεις ασφαλείας της χώρας .

Αρθρο 146

Απαγορεύεται η εγκατάσταση οιασδήποτε ξένης βάσης, έστω και για ειρηνικούς σκοπούς, στη χώρα .

Αρθρο 147

Το κράτος πρέπει να αξιοποιεί σε καιρό ειρήνης τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων και τις τεχνικές δυνατότητες τους για εργασίες που συνδέονται με την αλληλεγγύη, τη διδασκαλία ανάπτυξης, την επιστράτευση ανοικοδόμησης, με πλήρη τήρηση των αρχών της ισλαμικής δικαιοσύνης και χωρίς να βλάψουν την πολεμική τους ικανότητα .

Αρθρο 148

Απαγορεύεται η κάθε είδους ατομική εκμετάλλευση των μέσων και των δυνατοτήτων του Στρατού και του προσωπικού του για εργασίες οικιακών βοηθών, οδηγών και άλλων παρόμοιων περιπτώσεων .

Αρθρο 149

Μέσα στα πλαίσια των νόμων γίνονται οι προαγωγές στις βαθμίδες του στρατού καθώς και ο υποβιβασμός από αυτές .

Αρθρο 150

Το σώμα των Φρουρών της Ισλαμικής Επανάστασης που ιδρύθηκε τις πρώτες μέρες της νίκης της επανάστασης, θα παραμείνει ακλόνητο και θα συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες προστασίας του. Ο νόμος θα ορίσει τα όρια των αρμοδιοτήτων και των υποχρεώσεων των Φρουρών και των Ενόπλων δυνάμεων, καθώς και την αδελφική συνεργασία τους .

Αρθρο 151

Σύμφωνα με το εδάφιο του Κορανίου (δεν αναφέρει ποιο και ποιού Κεφαλαίου είναι) το κράτος είναι υποχρεωμένο να εκπαιδεύσει με στρατιωτικά προγράμματα, εντός των μέτρων του Ισλάμ, τους πολίτες του Ιράν για να είναι έτοιμοι να υπερασπιστούν την πατρίδα, την έννομη τάξη της Ισλαμικής Δημοκρατίας, με τα όπλα. Η απόκτηση όμως όπλου γίνεται με την άδεια των επισήμων αρχών.

Μέρος Δέκατο

Εξωτερική πολιτική

Άρθρο 152

Η εξωτερική πολιτική της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν στηρίζεται στις ακόλουθες αρχές: Την εγκαθίδρυση της κυριαρχίας και την άρνηση υποταγής σε ξένη κυριαρχία, την προστασία της ανεξαρτησίας και την εδαφική ακεραιότητα, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων όλων των Μουσουλμάνων, καμία ανάληψη δέσμευσης έναντι των δυνάμεων που επιδιώκουν την κυριαρχία και ειρηνικές σχέσεις με τις χώρες που δεν κηρύττουν πόλεμο .

Άρθρο 153

Απαγορεύεται η σύναψη οιασδήποτε συμφωνίας στους τομείς των φυσικών πόρων, των οικονομικών πηγών, του πολιτισμού και του στρατού που ενδέχεται να ανοίξει το δρόμο σε ξένη κυριαρχία .

Άρθρο 154

Η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν αναγνωρίζει για όλες τις ανθρώπινες κοινωνικές ομάδες, σε όλους τους

ανθρώπους το δικαίωμα της ευτυχίας, της ελευθερίας, της χρηστής και δίκαιας διακυβέρνησης. Παρόλο ότι δεν αναμιγνύεται στις εσωτερικές υποθέσεις των λαών, υπερασπίζεται το δίκαιο αγώνα των καταπιεσμένων όπου και αν βρίσκονται .

Αρθρο 155

Η Ισλαμική Δημοκρατία ενδέχεται να χορηγήσει πολιτικό άσυλο σε άτομα που θα το ζητήσουν υπό τον όρο να μην είναι προδότης και εγκληματίας σύμφωνα με τους νόμους του Ιράν .

Μέρος Ενδέκατο

Δικαστική εξουσία

Άρθρο 156

Η δικαστική εξουσία είναι ένα ανεξάρτητο όργανο που προστατεύει τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα και είναι υπεύθυνο για την απονομή της δικαιοσύνης. Οι αρμοδιότητες του είναι οι εξής :

1. Ερευνά και αποφασίζει για θέματα κλοπών, παραβιάσεων ατομικών και κοινωνικών, παραπόνων, επίλυση διαφορών για οικογενειακά ζητήματα και αποφασίζει με βάση τους νόμους και προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες .

2. Αποκαθιστά τα δικαιώματα του κοινού και εξασφαλίζει την επιβολή της δικαιοσύνης και την προστασία των ελευθεριών .

3. Επιβλέπει το σωστή εφαρμογή των νόμων .

4. Εφαρμόζει τις διατάξεις του ισλαμικού Ποινικού δικαίου για την αποκάλυψη της ενοχής των κατηγορουμένων, την τιμωρία τους και την επιβολή των ποινών της επίπληξης και υπέρβασης των εσκαμμένων .

5. Λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα για να προλάβει την τέλεση των εγκλημάτων και το σωφρονισμό των ενόχων .

Άρθρο 157

Ο καθοδηγητής διορίζει έναν ερμηνευτή των θείων κανόνων με διοικητικές ικανότητες, με γνώσεις δικαστικές για να αναλάβει όλες τις αρμοδιότητες της οργάνωσης της δικαστικής εξουσίας, ως πρόεδρο της δικαστικής εξουσίας, για πέντε χρόνια. Το άτομο αυτό είναι το ανώτατο όργανο της δικαιοσύνης.

Άρθρο 158

Τα καθήκοντα του προέδρου της δικαστικής εξουσίας είναι τα εξής :

1. Να οργανώσει τα δικαστήρια σύμφωνα με τις αρμοδιότητες του άρθρου 156 .

2. Να ετοιμάζει τα νομοσχέδια που αφορούν τη δικαιοσύνη κατάλληλα με την Ισλαμική Δημοκρατία .

3. Να απασχολεί, σύμφωνα με τους νόμους, δίκαιους και ικανούς δικαστές. Να τους διορίζει, να τους αποπέμπει, να τους μεταθέτει, να τους προάγει και να διεκπεραιώνει παρόμοιες διοικητικές δουλειές, που προβλέπονται από τους νόμους .

Άρθρο 159

Τα δικαστήρια είναι οι επίσημες υπηρεσίες από τις οποίες ζητά κανείς την επιβολή της δικαιοσύνης και στις οποίες διαβιβάζονται οι καταγγελίες. Νόμοι ορίζουν την ίδρυση των δικαστηρίων και καθορίζουν τις αρμοδιότητές τους .

Άρθρο 160

Όλες οι αρμοδιότητες που αφορούν τις σχέσεις δικαστικής, νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας

εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του υπουργού δικαιοσύνης. Ο υπουργός δικαιοσύνης εκλέγεται μεταξύ των ατόμων που προτείνει ο πρόεδρος της δικαστικής εξουσίας.

Ο πρόεδρος της δικαστικής εξουσίας μπορεί να μεταβιβάσει στον υπουργό δικαιοσύνης τις αρμοδιότητες που αφορούν τις οικονομικές και διοικητικές υποχρεώσεις του, καθώς και το διορισμό όλων των υπαλλήλων εκτός από τους δικαστικούς λειτουργούς. Στην περίπτωση αυτή ο υπουργός της δικαιοσύνης αποκτά την ανώτερη εκτελεστική εξουσία που έχουν οι άλλοι υπουργοί.

Αρθρο 161

Το Ανώτατο Συμβούλιο του Κράτους ιδρύεται με τους τρόπους που ορίζει ο πρόεδρος της δικαστικής εξουσίας με σκοπό να επιβλέπει τη σωστή εφαρμογή των νόμων, την εξασφάλιση της ενότητας των δικαστικών μεθόδων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που του αναθέτει ο πρόεδρος της δικαστικής εξουσίας.

Αρθρο 162

Ο πρόεδρος του Ανωτάτου Συμβουλίου του Κράτους και ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου πρέπει να γνωρίζουν τα ζητήματα της δικαστικής εξουσίας και να είναι ικανοί ερμηνευτές των θείων κανόνων. Ο πρόεδρος της δικαστικής εξουσίας συμβουλευόμενος τους ανωτάτους δικαστικούς διορίζει τα μέλη του Ανωτάτου Συμβουλίου για πενταετή θητεία.

Αρθρο 163

Οι προϋποθέσεις και οι ιδιότητες που πρέπει να αναζητηθούν στους δικαστές, ορίζονται με νόμο σύμφωνα με τις διατάξεις της ισλαμικής νομοθεσίας .

Αρθρο 164

Δεν επιτρέπεται η αποπομπή μόνιμα ή προσωρινά ενός δικαστή από τα καθήκοντά του χωρίς να γίνει δίκη και να εξακριβωθεί το αδίκημά του. Επίσης δεν μπορεί να μετατεθεί χωρίς τη θέληση του σε άλλη περιοχή ή υπηρεσία. Στις περιπτώσεις που αυτό το επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του προέδρου της δικαστικής εξουσίας, του προέδρου του ανωτάτου συμβουλίου και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Οι διορισμοί, οι μεταθέσεις και οι βάρδιες των καδήδων γίνονται με βάση τους γενικούς κανόνες που ορίζουν οι νόμοι .

Αρθρο 165

Οι δίκες διεξάγονται δημόσια. Δεν απαγορεύεται η παρουσία ακροατηρίου. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η δίκη θα βλάψει την ηθική ή την έννομη τάξη ή στις ιδιωτικές υποθέσεις αν το ζητήσει η μία πλευρά μπορεί να απαγορευτεί η δημόσια διεξαγωγή της. Στις περιπτώσεις αυτές η δίκη διεξάγεται μυστικά .

Αρθρο 166

Οι αποφάσεις των δικαστηρίων πρέπει να εκδίδονται με αναφορά στις διατάξεις των νόμων και με αιτιολογικό .

Άρθρο 167

Ο δικαστής είναι υποχρεωμένος να καταβάλει προσπάθειες να στηρίξει στους κωδικοποιημένους νόμους κάθε δικαστική απόφαση. Εάν δεν βρει το νόμο τότε πρέπει να αποφανθεί βάσει των έγκυρων πηγών του Ισλάμ ή των φετβάδων που έχουν εκδοθεί. Δεν μπορεί να αποφύγει την έκδοση απόφασης προφασιζόμενος τη σιωπή των κωδικοποιημένων νόμων, τις ελλείψεις του και τη σύνοψη τους .

Άρθρο 168

Η ποινικές δίκες και τα αδικήματα του Τύπου εκδικάζονται δημόσια. Διεξάγονται στα πολιτικά δικαστήρια ενώπιον ενόρκων. Νόμος ορίζει τον τρόπο εκλογής των ενόρκων, τις προϋποθέσεις, τις αρμοδιότητες του και τον ορισμό του πολιτικού εγκλήματος στηριζόμενος στα πλαίσια του Ισλάμ .

Άρθρο 169

Η διενέργεια ενός έργου ή η εγκατάλειψη του δεν μπορεί να αποτελέσει αδίκημα εάν στηριχτεί σε έναν νόμο που έχει τεθεί σε εφαρμογή μετέπειτα .

Άρθρο 170

Οι δικαστές είναι αρμόδιοι να απορρίπτουν την εφαρμογή κυβερνητικών αποφάσεων και εγκυκλίων που είναι αντίθετες στους κανόνες και τις διατάξεις του Ισλάμ και δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της εκτελεστικής εξουσίας. Ο καθένας μπορεί να ζητήσει από το διοικητικό δικαστήριο την ακύρωση τέτοιων θεμάτων .

Αρθρο 171

Εάν προκληθεί υλική ή ηθική ζημία σε κάποιον εξαιτίας λάθους ή πλάνης του δικαστή, καταβάλλεται, βάσει των ισλαμικών διατάξεων αποζημίωση από το κράτος. Σε κάθε περίπτωση αποκαθίσταται η τιμή του κατηγορούμενου .

Αρθρο 172

Ιδρύονται στρατιωτικά δικαστήρια για τους εργαζόμενους στις ένοπλες δυνάμεις, στη Στρατοχωροφυλακή, στην Αστυνομία, στο Σώμα των Φρουρών της Ισλαμικής Επανάστασης για να διαλευκανθούν αδικήματα που αφορούν τα στρατιωτικά τους καθήκοντα και άπτονται σε θέματα ασφάλειας. Για όλα τα άλλα αδικήματα δικάζονται στα πολιτικά δικαστήρια .

Η Στρατιωτική Εισαγγελία και τα Στρατοδικεία αποτελούν τμήμα της δικαστικής εξουσίας και υπάγονται στις αρχές αυτού του οργάνου .

Αρθρο 173

Ιδρύεται ένα διοικητικό δικαστήριο που εξετάζει τις καταγγελίες των πολιτών έναντι των δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών. Οι πολίτες μπορούν να εκφράσουν τη δυσαρέσκεια, τη διαμαρτυρία τους για αποφάσεις των φορέων του δημοσίου και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Το δικαστήριο αυτό λειτουργεί υπό την επίβλεψη του προέδρου της δικαστικής εξουσίας. Νόμος ορίζει το πεδίο αρμοδιοτήτων και τον τρόπο λειτουργίας του .

Άρθρο 174

Για τον έλεγχο της σωστής εφαρμογής των νόμων στη διοικητική οργάνωση και την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών ιδρύεται μια Δημόσια Υπηρεσία Γενικού ελέγχου υπό την επίβλεψη του προέδρου της δικαστικής εξουσίας. Νόμος ορίζει τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα αυτής της υπηρεσίας .

Μέρος Δωδέκατο

Ραδιόφωνο Τηλεόραση

Άρθρο 175

Στο κρατικό Ραδιόφωνο και την Τηλεόραση της Ισλαμικής Δημοκρατίας πρέπει να εξασφαλιστεί η ελευθερία έκφρασης του λαού και διάδοσης ιδεών που αρμόζουν στις αρχές του Ισλάμ και τα ζητήματα της χώρας. Ο διορισμός και η αποπομπή του προέδρου του Ραδιοφώνου και της Τηλεόρασης εμπίπτει στις αρμοδιότητες του καθοδηγητή. Ένα συμβούλιο που απαρτίζεται από δυο εκπροσώπους, από κάθε αναφερόμενο φορέα, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του προέδρου της δικαστικής εξουσίας και του προέδρου της Βουλής, επιβλέπει τις εργασίες αυτού του οργάνου. Νόμος ορίζει τη διοίκηση, την επιτήρηση και τον τρόπο μετάδοσης των εκπομπών .

Μέρος Δέκατο τρίτο

Το Ανώτατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας

Άρθρο 176

Το Ανώτατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας συγκαλείται υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας με σκοπό να εξασφαλίσει το εθνικό συμφέρον, να προστατεύσει την Ισλαμική Επανάσταση, την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική ανεξαρτησία της χώρας και ασκεί τα ακόλουθα καθήκοντα :

1. Καθορίζει την πολιτική άμυνας και ασφάλειας της χώρας μέσα στα πλαίσια της γενικής πολιτικής που χαράζει ο καθοδηγητής .

2. Ρυθμίζει τις εργασίες συλλογής πληροφοριών για πολιτικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και οικονομικά ζητήματα που συνδέονται με τα μέτρα προστασίας που λαμβάνει για την άμυνα και την ασφάλεια .

3. Αξιοποιεί τις υλικές και πνευματικές δυνατότητες της χώρας για να αντιμετωπίζει εσωτερικές και εξωτερικές απειλές. Τα μέλη αυτού του συμβουλίου είναι :

-Οι πρόεδροι της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας .

- Ο Γενικός Επιτελάρχης
- Ο υπεύθυνος σχεδιασμού και προϋπολογισμού
- Δύο εκπρόσωποι που εκλέγονται από τον καθοδηγητή
- Οι υπουργοί εσωτερικών, εξωτερικών και εθνικής ασφάλειας .
- Ο αρμόδιος κατά περίπτωση υπουργός και οι επικεφαλές του Στρατού και των Φρουρών της Επανάστασης .

Το Ανώτατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του σχηματίζει συμβούλιο για την άμυνα και συμβούλιο για την ασφάλεια της χώρας. Η προεδρία αυτών των συμβουλίων ανήκει η κάθε μια σε ένα μέλος του ανωτάτου συμβουλίου που διορίζεται εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας .

Νόμος ορίζει τα όρια των αρμοδιοτήτων και τα καθήκοντα των συμβουλίων, ο οποίος επικυρώνεται από το Ανώτατο Συμβούλιο .

Οι αποφάσεις του Ανωτάτου Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας εφαρμόζονται μετά την επικύρωσή τους από τον καθοδηγητή .

Μέρος Δέκατο τέταρτο

Αναθεώρηση του Συντάγματος

Άρθρο 177

Το Σύνταγμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, αν παραστεί ανάγκη, μπορεί να αναθεωρηθεί υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται παρακάτω:

Ο καθοδηγητής αφού συνεννοηθεί με το Συμβούλιο Εποπτείας των συμφερόντων της χώρας, στέλνει την απόφαση του στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και προτείνει στο συμβούλιο αναθεώρησης του συντάγματος τα άρθρα ή τα σημεία που πρέπει να αλλάξουν. Το συμβούλιο αναθεώρησης του συντάγματος απαρτίζεται από :

1. Τα μέλη του Συμβουλίου Προστασίας του Συντάγματος
2. Τους προέδρους της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας .
3. Τα μόνιμα μέλη του φορέα που καθορίζει την έννομη τάξη
4. Πέντε μέλη από του Συμβουλίου Προστασίας των συμφερόντων της χώρας .
5. Δέκα άτομα που εκλέγει ο καθοδηγητής

6. Τρεις υπουργοί που ορίζει το υπουργικό συμβούλιο
7. Τρία άτομα από τη δικαστική εξουσία
8. Δέκα μέλη της Βουλής
9. Τρεις καθηγητές Πάνεπιστημίου

Νόμος ορίζει τον τρόπο εργασίας του συμβουλίου .

Οι νόμοι που αποφασίζει το συμβούλιο μετά την έγκριση τους από τον καθοδηγητή, τίθενται σε γενική ψηφοφορία και πρέπει να εγκριθούν από την απόλυτη πλειοψηφία των μετεχόντων στη γενική ψηφοφορία .

Δεν είναι απαραίτητη η τήρηση της τελευταίας διάταξης του άρθρου 59 για την αναθεώρηση του Συντάγματος .

مركز البحوث والتقنية الدولية للعلوم والتقنية

مركز البحوث والتقنية الدولية للعلوم والتقنية

ALHODA

International Publication & Distribution

www.alhoda.ir

Email: alhoda@icr.ir

ISBN: 978-964-439-447-8